

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΤΗΣ ΓΝΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΙΝΟΗ

Ἑπίσημον δημοσιογραφικόν ὄργανον
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

ΤΟΜΟΣ
14^{ος}

ΜΗΝ
Ὁκτώβριος

ἔΤΟΣ
2003

ΤΕΥΧΟΣ
141

26 Ὁκτ. 2003. Ἀπό τῆν πανήγυριν τοῦ Ἱ. Ν. Ἁγίου Δημητρίου Ἀχαρνῶν.
Διακρίνονται ὁ Σεβ. Μεσογαίας κ. Κήρυκος καί οἱ ἱερεῖς π. Θωμᾶς Κοντοϊάννης
καί π. Ἀνδρέας Σίντινιερ καί ἐν τμήμα ἀπό τοῦ πληθους τῶν πιστῶν.

Ποιος χωρίζεται Τῆς Ἐκκλησίας;

«...Ἐνα μόνον θά σᾶς ὑπενθυρίσω καί αὐτό εἶναι τό γεγονός ὅτι καθ' ἑλα τά τελευταῖα μετά τό 1998 ἔτη δέν ἐλειτούργησε Κανονικῶς ἡ Ἱερά Σύνοδος καί δέν ἀνταπεκρίθητε ὡς Συνοδικοί ἔναντι τοῦ θεοῦ. Πάντοτε (προφορικῶς καί γραπτῶς) εἰσηγούμεθα, διεφωνούσαμε, ἐνιστάμεθα, κατηγγέλλαμε συγκεκριμένως καί Κανονικῶς καί ποτέ τίποτε δέν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν, διότι αἱ ἐργασίαι αὐτῶν τῶν «Συνόδων» ἦσαν προκαθορισμέναι καί αἱ ἀποφάσεις τῶν προειλημμένων καί σᾶς ἐπέβαλον καί σᾶς ἐπιβάλλουν ληστρικὴν συμπεριφορὰν. Λυποῦμαι, ἀλλά ὅταν διαχωρίζω τὰς εὐθύνες μου ἀπό τοιαύτας «Συνόδους», πιστεύω ὅτι τιμῶ, σέβομαι καί ὑπηρετῶ τόν ἀληθῆ ἐσθλόν τῆς Συνόδου καί οὕτω καί τήν Μητέρα μας Ἐκκλησίαν καί τόν Χριστόν μας τήν κεφαλὴν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος, ἀπό τοῦ ὁποίου δέν χωρίζομαι.

Ἐπανειλημμένως σᾶς ἐγράψαμεν καί ἀνελύσαμεν ὅτι εἰς τήν Ἐκκλησίαν ἀνήκομεν καί εἴμεθα ὀργανικά ἠνωμένοι εἰς τό Σῶμα Αὐτῆς, ὅταν δέν ἀφιστάμεθα τῆς Ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ ἀλλ' εἴμεθα ἀρρήκτως μετ' αὐτοῦ συνδεδεμένοι. Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς εἶναι κατηγορηματικός: «Οἱ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τῆς ἀληθείας εἰσὶν καί οἱ μὴ τῆς ἀληθείας ὄντες οὐδὲ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας εἰσὶν». Περαιτέρω ἡ συμμετοχὴ εἰς ὁποιαδήποτε συνάθροισιν, ὅσον μεγάλη καί ἂν εἶναι, ὅταν αὕτη δέν διατηρῇ ἀρρηκτον τόν σύνδεσμον μέ τήν ἀλήθειαν καί δέν διαφυλάσσει ἀπαρασάλευτον τήν Κανονικὴν τάξιν, τότε αὕτη δέν μετέχει τῆς ἐνότητος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ ἀποκόπτεται καί ἐξέρχεται Αὐτῆς. Ἀκούστε πάλιν τόν Ἅγιον Γρηγόριον τόν Παλαμᾶν: «Οἱ μὴ τῆς ἀληθείας ὄντες οὐδὲ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας εἰσὶ καί τοσοῦτο μᾶλλον, ὅσον ἂν καί σφῶν αὐτῶν καταψεύδονται, ποιμένας καί ἀρχιποίμενας ἱερούς ἑαυτοὺς καλοῦντες καί ὑπ' ἀλλήλων καλούμενοι μηδὲ γάρ προσώποις τόν Χριστιανισμόν, ἀλλ' ἀληθείᾳ καί ἀκριβεῖα πίστεως χαρακτηρίζεσθαι μενήμεθα». Ἐπομένως, Σεβασμιώτατε Ἀδελφέ, Μητροπολίτα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς κ. Νικόλαε, ὅσον χωρίζομαι ἀπὸ τὰ «Καῖαφικά σας συνέδρια» δέν χωρίζομαι ἀπὸ τήν Ἀγίαν καί Ἱεράν Σύνοδον τῆς Γησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, οὔτε «ἀποκόπτομαι ἐκ τῆς Ἐκκλησίας», ὅπως φέρεσθε πεπλανημένως νά φρονῇτε, ἢ κακοηθέστατα σᾶς ἐγράψαν οἱ ἐγκάθετοι τοῦ Φλωρινικοῦ Κέντρου, ἀλλὰ τουναντίον, χάριτι Χριστοῦ, μένω καί στερεώνομαι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καί ὑπερασπίζομαι τόν πρῶτον καί ἱερώτατον Συνοδικόν θεσμόν, κατὰ τοῦ ὁποίου Σεῖς ἐπὶ ἔτη καί κατ' ἐξακολούθησιν ἱεροσυλεῖτε...». (Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν ΑΝΟΙΚΤΗΝ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ τοῦ Σεβ/του Κηρύκου εἰς τό ὑπ' ἀριθμ. 1163/28.5.2003 ἐγγράφον τοῦ Σεβ/του Πειραιῶς κ. Νικολάου. Βλέπε εἰς τὴν «Ο.Π.» Αὐγούστου 2003, σελ. 291-305).

«ΟΡΘΟΔΟΣΟΣ ΠΝΟΗ»

Μηνιαῖον ὀρθόδοξον, ἱεραποστολικόν, ἐποικοδομητικόν
καί ἀντιστασιακόν περιοδικόν

Ἰδιοκτῆτης: Ἱερά Μητρόπολις Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς (Γ.Ο.Χ.)

Ἐκδότης: † Ὁ Μητροπολίτης Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς Κήρυκος

Διευθυντής: Ἀντώνιος Μάρκου

Συντάσσεται ὑπὸ Ἑπιτροπῆς

Ἑπιμελητής ὕλης: Χρῆστος Ἑλ. Γκουτζίδης

Προαιρετικὴ ἑστία συνδρομῆς 25 ΕΥΡΩ

Διὰ συνδρομῆς - ἀλληλογραφία ἀπευθύνεσθε:

Περιοδικό «ΟΡΘΟΔΟΣΟΣ ΠΝΟΗ», Ἑπισκοπεῖον Ἀτ. Αἰκατερίνης,
Στρογγύλη 19400 Τ.Θ. 54, Κορωπὶ Ἀττικῆς, Τηλ. 210.60.20.176, 210.97.01.083

ΘΛΙΓΓ ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΛΛΩΝ

Ἡ εἰς πρῶτῃν φάσιν ὀλοκλήρωσις τῆς Ἱεροσύλου Συμπαιγνίας

Ὑπό τοῦ Σεβ. Μητρο/του Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς ΚΗΡΥΚΟΥ

(Μέρος 7ον)

ΕΠΙ ΤΟΥ «ΕΝΘΡΟΝΙΣΤΗΡΙΟΥ ΛΟΓΟΥ» ΤΟΥ ΣΕΒ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 2 ΙΟΥΝΙΟΥ 2003

Εἰς τό τεῦχος τοῦ μηνός Αὐγούστου 2003, ἀφοῦ ἀνεφέρθημεν εἰς τά περὶ συναντήσεώς μας μετὰ τοῦ Σεβ. Πειραιῶς..., ἐκάναμε λόγον διὰ τὴν εἰς πρῶτην φάσιν ὀλοκλήρωσιν τῆς περὶ «παραιτήσεως» τοῦ Μακαριωτάτου Ἱεροσύλου συμπαιγνίας, τὴν ἐκλογὴν «νέου Ἀρχιεπισκόπου», ὑπὸ τῆς φατριαστικῆς ἐπισκοπικῆς ὁμάδος κατὰ τὴν 30 Μαΐου 2003, καθὼς καὶ εἰς τὴν «ἐνθρόνισίν του» κατὰ τὸ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς (2 Ἰουνίου 2003). Συνεχίζοντες ἐπὶ τοῦ «Ἐνθρονιστηρίου λόγου» τοῦ Σεβ. κ. Νικολάου, πρέπει κατ' ἀρχὴν νὰ παρατηρήσουμε ὅτι αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι τὸν συνέγραψαν, ὅσον καὶ ἂν ἠγωνίσθησαν νὰ ἐντυπωσιάσουν μὲ τὴν πληθωρικὴν ὑποκρισίαν καὶ τὴν ἐπανεπιλημμένην κενὴν «ὁμολογίαν», διὰ νὰ ἀποκοιμίσουν τὸν πιστὸν Κλῆρον καὶ Λαόν, νομίζομεν δὲν τὸ ἐπέτυχον, διότι ἡ ὅλη ἐκδήλωσις, ὡς κατάληξις τῆς πρώτης φάσεως τῆς ἱεροσύλου συμπαιγνίας (5.2.2003 ἕως 2.6.2003), ἦτο μία ἰδιαιτέρως βλάσφημος ἐκδήλωσις, ἡ ὁποία ἐδίδε τὴν ἐντύπωσιν ἱεροσύλου θρησκευτικοῦ θεάτρου. Τὸ κείμενον αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη εἰς τό τεῦχος τοῦ «Κ.Γ.Ο.», μηνός Ἰουνίου 2003, σελ. 167-174, χαρακτηρίζεται ἀπὸ βλαφημίες, ψευτοταπεινολογίες, ἀηδεῖς ὑποκριτικὲς κορώνες περὶ «Ὁμολογίας καὶ Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς» αἱ ὁποῖαι προκαλοῦν, καὶ γενικῶς, ὅπως ὁ κάθε ψευτοαρχιεπίσκοπος, κάποιας παλαιοημερολογιτικῆς παρατάξεως, ὁ ὁποῖος διεκδικεῖ τὴν γοητεία τοῦ «γνησίου Πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου», ἔτσι καὶ ὁ Σεβ. κ. Νικόλαος προσεπάθησε νὰ ἐνδυσθῇ ἐπανωτούς μανδύας περὶ «Κανονικότητός» του, καὶ νὰ ἐμφανίσῃ καὶ ὁ ἴδιος τὴν «ἐκλογὴν» του ὡς προκύψασαν «ἐν ἁγίῳ πνεύματι», «ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Δὲν παρέλειψε νὰ ὑποσχεθῇ καὶ περὶ τῆς ἐν τῷ μέλλοντι δῆθεν «εὐρύθμου λειτουργίας τῆς Συνόδου», περὶ «μὴ παρεκκλίσεως ἐκ τῆς γραμμῆς τῶν Πατέρων», περὶ «καλῆς θελήσεως, διαθέσεως καὶ ἐπιεικειᾶς» ἐνεντίον μας, διότι, ὅπως ἀναιδέστατα ἔγραψαν οἱ διεστραμμένοι συντάκται τοῦ «ἐνθρονιστηρίου λόγου», ὁ δὲ Σεβ/τος χωρὶς δισταγμὸν καὶ χωρὶς ἐπίγνωσιν (!) ἀπήγγειλεν, ἡμεῖς ὁ Μητροπολίτης Κήρυκος, ἔχομεν δῆθεν «ιδιόκους μας λόγους καὶ σκοποὺς ἐπιδιώκοντες σύγχυσιν καὶ ἀναταραχὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν». Δὲν παρέλειψεν ἐπίσης νὰ ὑποσχεθῇ ὅτι ὁ ἴδιος θὰ ἔλθῃ καὶ «ἀρωγὸς εἰς ὅ,τι καὶ ὅποτε χρειασθοῦν» ὁ Σεβ/τος Κύπρου κ. Ἐπιφάνιος καὶ ὁ πιστὸς Κλῆρος καὶ λαὸς τῆς

Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου!... Ἄς παρακολουθήσωμεν ὅμως ἀπό τὴν ἀρχὴ αὐτὸν τὸν «λόγον».

Κατ' ἀρχάς ὁ «ἐνθρονιζόμενος» «ὡς νέος Ἀρχιεπίσκοπος» Σεβ. Πειραιῶς κ. Νικόλαος, προσφωνῶν τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κ. Ἀνδρέαν, τὸν σπεύσαντα νὰ παραστῇ καὶ εἰς τὴν «ἐνθρόνισιν» ὑπὸ τὴν νέαν ιδιότητά του ὡς... «Προέδρου Πατρῶν», εἶπεν χαρακτηριστικῶς:

«Μακαριώτατε πρώην Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν κ. Ἀνδρέα...»! ... Ἀμέσως εἰς τὴν πρώτην παράγραφον συνεχίζων βλασφημεῖ εὐθέως τὸ Ἅγιον Πνεῦμα λέγων: «Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοῦ ἐπιφοιτήσαντος τοῖς ἁγίοις μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν ἡμέρα τὴν μεγάλην τῆς Πεντηκοστῆς, συνήγαγεν πάντας ἡμᾶς ἐνταῦθα σήμερον ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱ. Ναῷ τούτῳ τῆς Ἀγίας Τριάδος ἐπὶ τῇ ἐνθρονίσει ἡμῶν ὡς Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν μετὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς ταπεινότητος ἡμῶν εἰς τὸ ὑψηλὸν τοῦτο ἀξίωμα ψήφοις κανονικαῖς τῶν σεπτῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς καιροὺς κρίσιμους καὶ χαλεποὺς ἀνερχόμεθα εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον τῶν Ἀθηνῶν ὑποτασσόμενοι εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸ ἐκφρασθὲν διὰ τῆς ἐκλογῆς ἡμῶν ὑπὸ τῆς σεπτῆς Ἱεραρχίας αἰσθανόμενοι τὴν μεγάλην τιμὴν ταύτην ὡς ἀνάληψιν ἐνός νέου δι' ἡμᾶς Σταυροῦ καὶ ἀγῶνος, εὐθύνης καὶ θυσίας ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, Ἦν Αὐτός ὁ Κύριος περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου Αὐτοῦ αἵματος. Ἀόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν». (Κ.Γ.Ο., Ἰούλιος 2003, σελ. 167).

1) Προκειμένου νὰ ἐντυπωσιάσῃ καὶ νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς ἀπλοὺς ὁπαδοὺς του «ἐμπορεῦται» βλασφημῶν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, περὶ τοῦ ὁποίου λέγει ὅτι ὅπως Αὐτὸ συνήγαγε τοὺς Ἀγίους Ἀποστόλους καὶ τὰς χιλιάδας τοῦ λαοῦ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, οὕτω συνήγαγε καὶ τοὺς τέσσερις Ἀρχιερεῖς, κατὰ τὴν 2.6.2003. Ποῖος ἀλήθεια δὲν θὰ ἠύχετο καὶ ποίου ἡ καρδιά δὲν θὰ ἠγαλλιᾶτο, ἂν ὄντως οὕτως εἶχον τὰ πράγματα; Βεβαίως μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὰ πάντα γίνονται ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀπόδειξις ὅμως τῆς παρουσίας Αὐτοῦ εἶναι οἱ καρποὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, οἱ ὅποιοι εὐωδιάζουν καὶ ἀντανακλοῦν τὴν χάριν καὶ εὐλογίαν Αὐτοῦ. Ἡ παρουσία τῆς χάριτος τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ὅμως διὰ νὰ εἶναι γεγονός, προϋποθέτει καὶ τὴν Κανονικὴν Τάξιν καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν Ἀλήθειαν καὶ μαρτυρεῖται καὶ ἐκ τῆς παρουσίας τῆς ἁνῶθεν εἰρήνης... Εἶναι ὅμως καρπὸς τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ἡ πρωτοφανὴς καὶ πρωτάκουστος ἱερόσυλος συμπαιγνία ἡ ἐκδηλωθεῖσα τὴν 5.2.2003 καὶ ὁλοκληρωθεῖσα εἰς τὸ πρῶτον μέρος τῆς κατὰ τὴν 2.6.2003 καὶ ἀκριβῶς κατὰ τὴν στιγμήν πού ὁμιλεῖ ὁ Σεβ. κ. Νικόλαος; Ἐγινε ἡ «παραίτησις» τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι; Ἀντιμετωπίσθη, ἐκρίθη καὶ ἔγινε ἀποδεκτὴ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι; Δηλαδή αὐτὸ ἦταν τὸ θέλημα τοῦ Χριστοῦ, αὐτὸ ὥριζεν ἡ Κανονικὴ Τάξις, αὐτὸ ἀπαιτοῦσε ἡ Ἐκκλησία, νὰ παραιτηθῇ διὰ λόγους σκοπιμότητος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, καὶ νὰ προσφέρῃ τὸν θρόνον του καὶ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν του εἰς τὸν Σεβ. κ. Νικόλαον μὲ ἀντάλλαγμα ἐκ μέρους του συγκεκριμένως Ἐπισκοπικὰς χειροτονίας; Αὐτὰς ἀκριβῶς τὰς χειροτονίας, τὰς ὁποίας ἀπὸ τὸ 1995 ἠρνεῖτο ὁ Ἐπίσκοπος κ. Νικόλαος. Ἐάν ἦσαν ὅλα αὐτὰ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι, διατί δὲν ἐξητάσθησαν αἱ Καταγγελίαι κατὰ τῆς, ὅπως προσφυῶς

έχαρκτηρίσθη, συμπαγνίας καί μάλιστα ὡς ἐνεχούσης καί συναλλαγῇ; Διατί δέν ἀπέδειξαν, ὅτι διά τῶν Καταγγελιῶν μας κακῶς ἀντιφερόμεθα τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ; Διατί ἐφοβήθησαν καί ἀντί, ὡς ὤφειλον, νά ἐπανεξετάσουν Κανονικῶς καί Ὁρθοδόξως τήν ἀπό 5.2.2003 ἐκδηλωθεῖσαν πρόθεσιν τοῦ Μακαριωτάτου νά παραιτηθῇ κατεργάσθησαν τό ψεῦδος καί ἐπ' αὐτοῦ ἐστήριξαν τήν ἱερόσυλον συμπαγνίαν καί ὡς ἀμετανόητοι καί ἄπιστοι τήν συνέχισαν καί τήν ὠλοκλήρωσαν εἰς πρώτην φάσιν τήν 30ήν Μαΐου καί 2 Ἰουνίου; Ποῖα προβλήματα ἐξ ὧων προέκυψαν ἐκ τῆς «Παραιτήσεως» ἔλυσαν εἰς τήν συνεδρίαν των κατά τήν 25ην Ἀπριλίου;

Ἄς τό συνειδητοποιήσουν πρὶν εὐρεθοῦν ἐνώπιον τοῦ Κριτοῦ, καί ὁ βλάσφημος «νέος Ἀρχιεπίσκοπος» καί ὁ συνταυτουργός Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἀνδρέας, καθὼς καί οἱ συνεργήσαντες μέχρι καί τό ἐσπέρας τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς 2.6.2003, Ἀρχιερεῖς, ὅτι τὰ πάντα ἐνήργησαν ἐν τῷ πονηρῷ καί ὅτι ἱεροσύλησαν καί ἐβλάσφημηση, διό ὁ Κύριος ἀντανεῖλεν τήν Χάριν αὐτοῦ ἐξ ὧν τῶν συνεδριάσεων καί ἀποφάσεων των. Δυστυχῶς, ὅπως καί εἰς τό τεῦχος τοῦ Αὐγούστου ἰδιαίτερος ἐπεσημίναμεν, ἡ ἀπεγνωσμένη προσπάθεια νά ἐμφανίσουν τὰ ἐν τῷ πονηρῷ ἔργα των δῆθεν, ὡς «ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι», τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι ἡ ἐσχάτη ἱεροσυλία, ἥτοι ἀσέβεια, βλασφημία, ἐκπόρνευσις Αὐτοῦ, διά νά περάσουν τὰς ἀντικανονικάς, ἀντιεκκλησιαστικάς καί προδοτικάς ἐνεργείας των κατά τῆς Ἐκκλησίας!

2) Λέγει ἐπίσης, ὁ Σεβ/τος κ. Νικόλαος, ὅτι ἐνθρονίζεται ἀναδειχθεὶς «Ἀρχιεπίσκοπος» «ψῆφοις Κανονικαῖς τῶν σεπτῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Τοῦτο εἶναι ἄλλη βλασφημία, διότι ἰσχυρίζεται ψευδῶς ὅτι ἡ ἐκλογή του ἐγίνε ἀπὸ τήν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας, Κανονικῶς καί Ὁρθοδόξως, ὅπερ ψευδές, διότι ἡ συνεδρίασις τῆς 30ῆς Μαΐου δέν ἀπετέλει συνεδρίασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ μίαν φατριαστικὴν, ληστορικὴν, παράνομον καί ἀντικανονικὴν συνεδρίασιν, τὴν ὁποίαν ἐσπευσμένως καί πάντως ἐγκαίρως κατήγγειλαν ἀρμοδίως καί Κανονικῶς οἱ ἀπ' ἀρχῆς διαφωνήσαντες τρεῖς Ἀρχιερεῖς.

Ἡ συνεδρίασις τῆς «Συνόδου», κατά τήν 30ήν Μαΐου (π.ῆ.), ὑπὸ τόν ἀντικανονικόν «Τοποτηρητήν» Σεβ. Πειραιῶς κ. Νικόλαον, δέν νοεῖται νά θεωρηθῇ ὡς «Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας» τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Αὕτη ἡ ὁμάς ὑπὸ τόν «Τοποτηρητήν» ἢ «Ἀρχιεπίσκοπον», ἀπὸ τήν 5.2.2003 μόνον ὡς παράνομον καί ἀντικανονικόν «Καῖαφικόν συνέδριον» ἱεροσύλων, δύναται νά χαρακτηρίζεται, τό ὅποιον προωθεῖ τήν ἀνομίαν καί τήν ἀντικανονικότητα καί δὴ πρὸς προδοσίαν κατά τῆς Ἐκκλησίας. Αἱ «ψῆφοι» δέ αὐτῶν, δι' ὧν «ἀνεδείχθη» ὁ «νέος Ἀρχιεπίσκοπος», εἶναι ἐν τῷ συνόλῳ των, ἀπολύτως ΑΝΤΙΚΑΝΟΝΙΚΑΙ καὶ ΑΚΥΡΟΙ, διότι πέραν τῶν ἀνωτέρω, ἥτοι τῆς ἐκκρεμούσης ὑποδικίας των, δι' ὅσα ἀπὸ τῆς 5.2.2003 συνετελέσθησαν, οὔτε ὁ «παραιτηθεὶς» Ἀρχιεπίσκοπος ἠδύνατο νά εἶναι παρὼν καί νά ψηφίσῃ, οὔτε ὁ ἐφησυχάζων Ἐπίσκοπος κ. Χρυσόστομος ἐξ Ἀμερικῆς ἠδύνατο δι' ἀλληλογραφίας νά ψηφίσῃ, οὔτε ὁ ἀντάδελφός του Σεβ.

Διαυλείας Ἀνδρέας νομιμοποιεῖται νά συμμετάσχη εἰς τὰς κανονικὰς συνεδριάσεις τῆς Ἱ. Συνόδου, διότι ἀμφότεροι οὐδέποτε ἀπό τῆς εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίας των ἐγκατεστάθησαν εἰς τὰς λαχούσας αὐτοῖς Ἐπισκοπὰς καί οὐδέποτε ἀνέλαβον τὴν διαποίμανσιν αὐτῶν. Ἐπίσης οἱ λοιποί, ἤτοι οἱ Σεβ. Ἀργολίδος Παχώμιος, Περιστερίου Γαλακτίων καὶ Κίτρους Γοργόνιος, ἐπαναλαμβάνουμε, ὅτι δέν ἠδύναντο νά ψηφίσουν, διότι ἦσαν ἤδη κατηγγεγμένοι ἐπὶ συμμετοχῇ εἰς τὴν ἱερόσυλον συμπαιγνίαν μετὰ συναλλαγῆς. Συμμετασχόντες ὅμως ἐσυνέχισαν καὶ ἠῤῥησαν τό ἀδίκημα τῆς ὀργανωμένης φατρίας καὶ ἐπομένως ἐν γνώσει των ἀντίτεπον τῷ Πνεύματι τῷ Ἀγίῳ. Ἐπιπροσθέτως οἱ ἐν λόγῳ Ἀρχιερεῖς, «αὐτεῖδωλα» γενόμενοι, ἐπεχείρησαν οὐσιαστικὰ τὴν διαγραφὴν τῶν καταγγειλάντων αὐτοὺς Ἀρχιερέων, τοὺς ἠγνόησαν ὥς νά τοὺς ἐθεώρουν ἐκτὸς Ἱεραρχίας, καὶ οὕτως ἐδίχασαν τό Σῶμα τῶν Ἐπισκόπων καὶ οὐσία ἐκήρυξαν τό σχίσμα των. Κανόνες, Ὁρθοδοξία καὶ Ἐκκλησιαστικὴ δεοντολογία ἐν προκειμένῳ εἶναι ὅ,τι οἱ ἐν λόγῳ Ἀρχιερεῖς βούλονται, ἀποφασίζουν καὶ ἐνεργοῦν, ἀδιαφοροῦντες, ὥς νά εἶναι ἄπιστοι, ὅτι ἔθεσαν ἑαυτοὺς εἰς τὸν ἀντίποδα τῆς Κανονικῆς Τάξεως καὶ ἐνεργοῦν ἀντορθόδξως καὶ ἀντεκκλησιαστικῶς καὶ ἐν τέλει προκύπτουν ἐπίβουλοι καὶ πολέμιοι τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ὁποῖαν καταπροδίδουν. Ἐπομένως τὴν 30ὴν Μαΐου οἱ: Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἀνδρέας, Πειραιῶς κ. Νικόλαος, Περιστερίου κ. Γαλακτίων, Κίτρους κ. Γοργόνιος καὶ Διαυλείας κ. Ἀνδρέας δέν ἀπετέλουν «ΤΗΝ σεπτὴν Ἱεραρχίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἀλλὰ τὸν ἀντίποδα Αὐτῆς.

3) Ὁ Σεβ/τος κ. Νικόλαος ἔχει τὴν ψευδαίσθησιν, ὅτι δῆθεν «ὑποτάσσεται εἰς τό θέλημα τοῦ Θεοῦ», ὅπερ ἦτο νά γίνῃ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ὅτι αὐτό ἐξεφράσθῃ «διὰ τῆς ἐκλογῆς του ὑπὸ τῆς σεπτῆς Ἱεραρχίας» καὶ διὰ τοῦτο «αἰσθάνεται ἐπίσης μεγάλην τιμὴν», καὶ ὅτι ἀναλαμβάνει ἕνα νέο «μεγάλο Σταυρό καὶ ἀγῶνα», καθὼς καὶ «εὐθύνη καὶ θυσία» καὶ ὅλα αὐτά «ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας»!!!, καὶ κατα τὰς ἀνεξερευνήτους βουλὰς τοῦ Θεοῦ. Ἐάν καὶ μέ αὐτά ὁ Σεβασμιώτατος δέν εἶναι ἐκτὸς ἑαυτοῦ, ἐάν ὅλα αὐτά δέν εὐρίσκονται εἰς τὸν χώρον τοῦ παραλόγου, τότε ἀσφαλῶς εἶναι εἰς τὸν χώρον του φαρισαϊσμοῦ καὶ τῆς ὑποκρισίας, τῆς πλάνης καὶ τῆς ἀπάτης. Εἶναι ἱεροσυλία, εἶναι βλασφημία, εἶναι προδοσία.

Ἀμέσως εἰς τὴν συνέχεια ταπεινολογῶν εἶπεν, ὅτι ἄλλος Ἀρχιερεὺς «νεώτερος καὶ πλουσιώτερος εἰς γνώσεις» θά ἔπρεπεν νά εἶχεν ἐκλεγῇ καὶ νά ἀνέρχεται εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικόν θρόνον, «ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀνεξερευνήτον βουλήν τοῦ Θεοῦ εὐρισκόμεθα, λέγει, ἡμεῖς ἀποδεχθέντες τὴν τιμητικὴν ὁμόφωνον ἀνάδειξιν ἡμῶν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου...»! Ὅταν σκοτισθῶμεν τότε τὰ πάντα ὑποτάσσωμεν εἰς τὴν ματαιοφροσύνην μας, καὶ μᾶς χρησιμοποιοῦν τὰ ξένα Κέντρα διὰ τῶν ἐγκαθέτων των. Τότε καὶ ὅλα μποροῦμε νά τὰ ἐσκομιζοῦμε καὶ νά τὰ πράττουμε, ἀδιαφοροῦντες ὅτι ἴσως προκύπτομεν καὶ ὥς νά ἔχωμεν τρικυμίαν ἐν κρανίῳ καὶ νά χρῆζωμεν πνευματικῆς, ἀλλὰ καὶ ἄλλης ἱατρείας...

Ὑποσχέσεις καὶ ἐγγυήσεις

Συνεχίζων ὁ Σεβ/τος Πειραῶς τὸν «ἐμπνευσμένον ἐνθρονιστήριον λόγον» τοῦ ἀπαγγέλλει: «...Θά προσφέρω τὰς πτωχὰς μου δυνάμεις εἰς τὴν διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς μέ μιαν φιλοδοξίαν, νά κρατήσωμεν ὑψηλὰ τὴν Πίστιν, τὴν ὁποίαν παρελάβομεν ὑπὸ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἀγίων Πατέρων καὶ νά τὴν τηρήσωμεν ἀκαινοτόμητον, ἀνόθευτον καὶ ἀκεραίαν, παραλλήλως δέ νά ἐφαρμόσωμεν τὰ προστάγματα τῶν θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων, οὕτως ὥστε νά ζῶμεν καὶ πορευόμεθα πάντες ἐν ἀγάπῃ, εἰρήνῃ, ὁμονοίᾳ καὶ ἐνότητι πρὸς δόξαν Θεοῦ, Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Ἁγίου Πνεύματος» (Αὐτόθι σελ. 168).

Ὁ Σεβασμιώτατος ἐξησφάλισεν ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ Ἐπισκόπου, τὴν μέ ὅλας του τὰς δυνάμεις καὶ κατὰ Θεὸν διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὑπόσχεται δίκην πολιτικοῦ, καὶ ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ «Ἀρχιεπισκόπου» νά κρατήσῃ ψηλὰ τὴν Πίστιν τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἀγίων Πατέρων, ἀκαινοτόμητον, ἀνόθευτον καὶ ἀκεραίαν, καθὼς καὶ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, διότι ἔτσι ἐξασφαλίζεται ἡ ἀγάπη, ἡ εἰρήνη, ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ ἐν Χριστῷ ἐνότητα! Πολὺ σωστά τὰ τελευταῖα, ἀλλὰ δὲν βλέπει ὁ Σεβ/τος ὅτι μέχρι σήμερα δὲν ἐφύλαξε ἀπολύτως τίποτε, οὔτε ἀπὸ τὴν Πίστιν τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων καὶ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ τὰ πάντα ἔφερε εἰς τὰ μέτρα του; Ποῖον Πατέρα δὲν παρεχάραξε καὶ δὲν παρερμήνευσε καὶ πόσα αἰρετικά φρονήματα τὸν βαρύνουν, τὰ ὁποῖα ἐπώνυμος καὶ ἐπακριβῶς καταγγελλέντα δὲν ἐξεδικάσθησαν καὶ δὲν ἀπέβαλεν τὰ κακὸδοξα ἰδικά του δόγματα; Προκαλεῖται καὶ ὁ ἴδιος καὶ οἱ «παμψηφεὶ καὶ ὁμόφωνα» ἐκλέξαντες αὐτόν νά εἰπουν διατί δὲν ἐπελήφθησαν μέ τὰ πραγματικά αἰρετικά φρονήματα τοῦ Ἐπισκόπου, ἀλλὰ καὶ τὴν πῆραν στὸν λαιμό τους καὶ ἀπὸ κοινοῦ πορεύονται ἐν τῷ σκότει;

Διὰ ποίους Ἱεροὺς Κανόνας ὁμιλεῖ καὶ δηλώνει ὅτι θά ἐφαρμόσῃ «τὰ προστάγματά των»; Ποῖον Κανόνα, μόνον ἀπὸ τὴν 5.2.2003, δὲν κατέλυσε καὶ δὲν ἐποδοπάτησε διὰ νά φθάσῃ εἰς τὴν 2.6.2003, ὥστε πλανώμενος νά φαντάζεται τὸν ἑαυτόν του ὡς «Ἀρχιεπίσκοπον»; Διὰ ποίαν ἀγάπην, εἰρήνην, ὁμόνοιαν καὶ ἐνότητα ὁμιλεῖ, ὅταν ὅλα αὐτὰ τὰ ἡρνήθῃ, τὰ συνέτριψε καὶ τὰ ἐφυγάδευσε, ἐδίχασεν τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς πιστοὺς καὶ κατεργάζεται τό σχίσμα; Πότε ὁ Σεβ/τος κ. Νικόλαος ἠγάπησεν ἀγάπην ἀληθινήν, πότε ἐιργάσθη διὰ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἐνότητα; Μόλις τὸ 1998-1999, δὲν ἠπέιλησε μέ σχίσμα, λόγῳ τῆς ματαιοφροσύνης του, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐμπαθείας; Ὁ Σεβ/τος κατὰ τὴν μακράν Ἱερατείαν καὶ Ἀρχιερατείαν του, καταστήσας ἑαυτόν μέτρον, τὰ πάντα ἐννοεῖ ὑπὸ τὸ πρίσμα τοῦ ματαιόφρονος ἐγὼ του. Ἀγάπη, κατὰ τὸν Σεβ/τον, ἀλλὰ καὶ Ὁρθοδοξία καὶ Κανονικότης σημαίνει νά μὴν ἀντιλέγῃς εἰς τὰς πλάνας του, ἀφοῦ κατ' αὐτόν οἱ Ἐπίσκοποι εἶναι ἀλάθητοι(!) καὶ δὲν ἐλέγχονται. Ἔτσι ἐννοεῖ καὶ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἐνότητα, ἥτοι ὡς συμφωνίαν, ὑπακοήν καὶ ὑποταγὴν εἰς τὸν πλανεμένον ἑαυτόν του. Ἄς ἀναλάβουν τὰς εὐθύνas τῶν αὐτοῖ οἱ ὁποῖοι συνήργησαν εἰς τὴν πρωτοφανῆ ἱεροσυλίαν καὶ οἱ ὁποῖοι ἀκόμη τοῦ καλλιερگوῦν τὴν πλάνην καὶ τὴν ματαιοφροσύνην του, διότι δὲν ἐτελείωσε ἡ «ΣΥΝΑΛΛΑΓΗ» ἐνῶ ἀπὸ κοινοῦ ἔχουν χάσει κάθε Κανονικὸν ἢ ἄλλο ὀρθόδοξον κριτήριον, διό ἔφθασαν νά παίζουν μέ τὰ ἅγια, διότι χρησιμοποιοῦν καὶ τὴν «Ἐκκλησίαν»(!) ὡς παίγνιον καὶ τὴν «ἐκμεταλλεύονται» ὡς τι ἐμπορεύσιμον, ὥστε νά ὁμιλοῦμε περὶ τῆς ἐσχάτης

πνευματικῆς ἐκπορεύσεως τῶν πάντων, καί αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν Κανόνων καί θεσμῶν!

«Μόνον μὴν ἐξαπατηθῆτε ἀπὸ τὰς ψευδολογίας τῶν,
ὅταν ἐπαγγέλλονται τὴν ὀρθότητα τῆς πίστεως»

Παρά ταῦτα, ὁ Σεβ/τος κ. Νικόλαος εἰς τὸν λόγον του ἀπεγνωσμένως προσπαθεῖ νὰ ἐμφανισθῇ ὡς φύλαξ τῆς Πίστεως τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς, ὑποσχόμενος ὅτι «ὡς Ἀρχιεπίσκοπος μόνον αὐτὴν τὴν φιλοδοξίαν ἔχει»! Μὰ ὁ εὐλογημένος ἀπὸ τὴν πίστιν τὴν Ἀποστολικὴν καί τῶν Ἁγίων Πατέρων δὲν ἄφησε τίποτε ἀπαραχάρακτον καί χωρὶς νὰ τὸ φέρῃ εἰς τὰ ἰδικά του πεπλανημένα μέτρα. Καταβοῦν τὰ ἐντυπὰ του καί τὰ δύο βιβλίδια ἐκδόσεως 1993 καί 1996! Ἐπρεπε πρό πολλοῦ Συνοδικῶς νὰ εἶχε βοηθηθεῖ, καὶ ἂν δὲν ἐγένετο δεκτικὸς καὶ δὲν ἐμετανόει, τότε νὰ ἐκρίνετο καὶ νὰ κατεδικάζετο κατὰ τὴν Ζ' Οἰκουμενικὴν Σύνοδον, διὰ τὰς παραχαράξεις καὶ παρερμηνείας ἐπὶ τῶν θεοπνεύστων κειμένων καὶ τὴν ὁμόφωνον διδασκαλίαν τῶν Πατέρων. Ἀντὶ τούτου ἡ ὁμάς τῶν πατριαστῶν Ἀρχιερέων, εὐτελίζοντες τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ πλήττοντες τὴν Ἐκκλησίαν, τὸν ἐκάθισαν προσωρινῶς καὶ ὡς μοιχὸν ἐπὶ τοῦ Θρόνου τῶν Ἀθηνῶν, καθιστάμενοι οἱ ἴδιοι χεῖρονες αὐτοῦ ἐν πᾶσι!!! Ἰδοὺ τί ἀκριβῶς ἐμεγαλορημόνησεν πρὸς παραπλάνησιν, γοητεῖαν καὶ ἐφηρησυχασμὸν τῶν ἡ μεγαλοστομία τοῦ «νέου Ἀρχιεπισκόπου» τῶν:

«Θὰ βαδίσωμεν λοιπὸν τὴν ὁδὸν τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὅποιοι ὡς ἄλλοι ὁδοδείκται μᾶς ὁδηγοῦν ἀπλανῶς πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν καὶ στήν αἰώνιον ζωὴν, καὶ θὰ ἀγωνισθῶμεν χάριτι θεῖα νὰ διαφυλάξωμε ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ ὅσα ἐκεῖνοι μᾶς παρέδωσαν, ἤτοι τὴν Ἀποστολικὴν Πίστιν καὶ τὴν Ἀποστολικὴν Διαδοχὴν ὡς μίαν ἀδιάρρηκτον Παρακαταθήκην, ὅπως ἀκριβῶς καὶ ἡμεῖς παρελάβομεν ταῦτα εἰς τὴν ἐποχὴν μας ἐκ τοῦ γνησίου διαδόχου τῶν Ἁγίων Πατέρων Ἀοιδίμου Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου Ματθαίου τοῦ Α'». (Αὐτόθι σελ. 169).

Καὶ πάλιν μεγαλορρημονῶν λέγει: «Εἶναι πλέον ἢ σαφές διὰ κάθε γνώστην τῶν πραγμάτων καὶ καλοπροαίρετον παρατηρητὴν τῶν ὧν συμβαίνουν ἐσχάτως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος ὡς Σῶμα, ἀλλὰ καὶ κάθε Ἀρχιερεὺς μέλος Αὐτῆς ἐξχωριστά, τηροῦν ἀπαρασάλευτα καὶ ἀγωνίζονται τὸ κατὰ δύναμιν διὰ τὴν προάσπισιν καὶ διατήρησιν ἀλωβήτου τῆς Ἱερᾶς Παρακαταθήκης. Ἐχουν δὲ τεθεῖ εἰς τὸ στόχαστρον ὧν θίγονται ἐκ τῆς σθεναρᾶς αὐτῶν στάσεως ἔναντι πάσης καινοτομίας, ἡ ὁποία προσβάλλει τὴν παραδοθεῖσαν Πίστιν, ἀλλὰ καὶ ἔναντι κάθε προσπάθειας χειραγωγήσεως αὐτῶν ἐκεῖ ὅπου οἱ ἀνωτέρω ἐπιθυμοῦν διὰ νὰ δικαιωθοῦν εἰς τὰς ἐκτιμήσεις καὶ ἐπιδιώξεις τῶν.»⁽¹⁾

Ἡ Ἱερά Σύνοδος παραμένει πιστὴ εἰς τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησιολογίαν ἔναντι τῶν τοῦ νεοημερολογιτισμοῦ - Οἰκουμενισμοῦ, ὧν καὶ τῶν λοιπῶν σχισμάτων ὅπως τοῦ

(1) Σημ. «Ο.Π.»: Νομίζομεν ὅτι αὐτὰ τὰ ὄργανα τοῦ Διεθνοῦς Σιωνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς, ἐν οἷς τελευταῖα οἱ «Κλίντον καὶ Μπούς» εἶναι ὀλιγώτερον ὑποκριταί, ὅταν ἐν ὀνόματι τῆς «δημοκρατίας», τῆς «διεθνοῦς εἰρήνης», τῆς ἀντιτρομοκρατίας καταλύουν κάθε ἐννοίαν δημοκρατίας, εἰκαίου, ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας, καὶ διὰ «πυρὸς καὶ σιδήρου» ἀφανίζουν ἀδιακρίτως λαούς, οἱ ὅποιοι ἀνθίστανται εἰς τὴν διεθνὴ Τρομοκρατίαν τοῦ Ἀντιχρίστου Σιωνισμοῦ! Καὶ αὐτοὶ μὲν «δικαιολογούμενα», διότι 2000 χρόνια ἐτοιμάζουν τὸν «μεσσία» τους καὶ ἀπὸ τὸ 1897 (ὅρα «Πρωτόκολλα τῶν Σοφῶν τῆς Σιών») ἔθεσαν σὲ ἐφαρμογὴ τὸ σχέδιό των διὰ τὴν παγκόσμια δικτατορία τοῦ «Μεσσία» των, πῶς ὅμως μπορεῖ κανεὶς νὰ διανοηθῇ παρομοίαν συμπεριφορὰν εἰς χριστιανούς Ἐπισκόπους!;

(2) Σημ. «Ο.Π.»: Ἡ στάσις των ἔναντι τοῦ Νεοημερολογιτισμοῦ - Οἰκουμενισμοῦ προκύπτει σαφῶς ἀπὸ τὰς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐνεργείας ἡμετέρων εἰς τὰ πλαίσια τοῦ Παλαιοημερολογιτικοῦ

Φλωρινικοῦ, ⁽³⁾ τῶν λεγομένων «Ἐνισταμένων», ⁽⁴⁾ τῶν «πέντε» ⁽⁵⁾ καὶ ὄλων ὅσων ἀντιποιοῦνται καὶ ἀρνοῦνται τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. Κανχόμεθα δὲ ἐν Κυρίῳ ὡς ἔλκοντες τὴν Ἀποστολικὴν Διαδοχὴν ἐκ τοῦ Ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Ματθαίου, διὰ χειρῶν τοῦ ὁποίου παρεδόθη ἐν τῇ καθ' Ὑμᾶς ⁽⁶⁾ ἐν ἔτει 1948 ἡ χάρις τῆς Ἀρχιερωσύνης, πρὸς δόξαν Θεοῦ (Αὐτόθι σελ. 173).

Ἐπλάτυνε τὸ στόμα του ἐν τῷ λέγειν ὅτι «*θά βαδίσῃ τὴν ὁδὸν τῶν ἁγίων Πατέρων*», θά κρατήσῃ τὴν «*παραδοθεῖσαν πίστιν*» καὶ μετὰ τῆς «*Ἱερᾶς Συνόδου*» του, ὅτι καὶ οὗτος, «*ἀλλὰ καὶ κάθε Ἀρχιερεὺς ξεχωριστὰ τηροῦν ἀπαρασαλεύτως καὶ ἀγωνίζονται τὸ κατὰ δύναμιν διὰ τὴν προάσπισιν ἀλωβήτου τῆς Ἱερᾶς Παρακαταθήκης...*» καὶ ἀκόμη: «*Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος παραμένει πιστὴ εἰς τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησιολογίαν...*» καὶ ἐπίσης: «*Κανχόμεθα δὲ ἐν Κυρίῳ ὡς ἔλκοντες τὴν Ἀποστολικὴν Διαδοχὴν ἐκ τοῦ αοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Ματθαίου...*»!

Καὶ αὐτοὶ μὲν οἱ ὁποῖοι συνέταξαν καὶ ταῦτα, ἢ καὶ ὁ ἴδιος ὁ Σεβασμιώτατος, ὁ ὁποῖος τὰ ἐκφωνεῖ, ἔχουν τοὺς λόγους των νὰ τὰ λέγουν ὑποκρινόμενοι χεῖρον τῶν Φαρισαίων, ὅμως οἱ παριστάμενοι τέσσερις Ἀρχιερεῖς δὲν ἡσθάνθησαν ἔλεγχον, ἐντροπὴν μέ ὅσα ψεύτικα, ὑποκριτικά καὶ ἀπατηλὰ ἐγέμισε τὴν ἀτμόσφαιραν καὶ τὰς ἀκοὰς των, ἀλλὰ καὶ παγκοσμίως διεχύθησαν διὰ τοῦ «ΚΗΡΥΚΟΣ»; Ἦκουον ταῦτα, τὰ κατενόουν καὶ τὰ ἐνέκρινον; Τότε ἡ διανοητικὴ, ἀλλὰ καὶ ἡ πνευματικὴ των κατάστασις προκύπτει ὅτι διαταράχθη ἔνεκα συγκεκριμένων βλαστημιῶν, καὶ ἐπομένως ἔτσι μπορεῖ νὰ ἐρμηνευθῇ ὅλη ἡ κακοδαιμονία καὶ ἡ μετὰ τὸ 1995. Διατὶ ὅμως καὶ ὑπὸ ποίων αἰτίων διαταράχθη ὁ νοῦς καὶ ἡλλοιώθη ἡ πνευματικὴ κατάστασις των (ἡ ὀρθόδοξος χριστιανικὴ – Ἀρχιερατικὴ συνειδησίς των), δὲν εἶναι τοῦ παρόντος. Ἐδῶ πρέπει νὰ εἰπώμεν ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἀποδεικνύουν ὅτι εἰ μεγαλοστομίαι τοῦ Σεβ. κ. Νικολάου δὲν εἶναι ἀπλῶς «φοῦσκες», «χρωματιστὰ μπαλόνια διὰ μωρὰ παιδιὰ», ἢ «νεφέλες» μέσα στὶς ὁποῖες «νεφελοβατεῖ». (Βλέπε δημοσιευθεῖσας φωτογραφίας του εἰς τὸ περιοδικό του «Πειραικὴ Ἀγγελία»), ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνα

Οἰκουμενισμοῦ. Εἶναι σαφές ὅτι ὅλα τὰ θέματα ποὺ καταγγέλομεν, ἀλλὰ θάπτον εἰς τὰ «Ἀρχεῖα», ἀπτονται τῆς Ὁμολογίας – Ἐκκλησιολογίας καὶ τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς. Βασικός των στόχος εἶναι ἡ προσβολὴ τῆς Ἀπ. Διαδοχῆς μας..., διὰ τῆς ἐκ τῶν ὑστέρων ἐμμέσου νιοδετήσεως τῆς θεωρίας καθ' ἣν ἀπεκατεστάθημεν διὰ τῆς δῆθεν ἐπὶ σχισματικῶν «χειροθεσίας» τοῦ 1971.... Ἔτσι ἐπιδιώκουν καὶ τὴν ἐμμεσον ὑπαγωγὴν μας εἰς τὸ παγκόσμιο Οἰκουμενιστικὸ σχῆμα τῶν νεοημερολογιτικῶν καὶ Παλαιοημερολογιτικῶν ψευδοεκκλησιῶν... ΔΕΝ ΥΠΗΡΞΕΝ ΟΜΩΣ ΠΟΤΕ ΓΕΓΟΝΟΣ ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΑΣ ΕΠΙ ΣΧΙΣΜΑΤΙΚΩΝ, ΟΙ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΙΖΟΝΤΕΣ ΔΕ ΤΑΥΤΑ (νεοημερολογίται, φλωρινικοὶ καὶ ἡμέτεροι...), ΑΥΤΟΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ ΩΣ ΟΙ ΠΙΟ ΔΟΛΙΟΙ ΠΟΛΕΜΙΟΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Βλέπετε περισσότερα εἰς τὸ προηγούμενο τεῦχος τῆς «Ὁρθ. Πνοῆς», μηνὸς Σεπτεμβρίου 2003, τόμος 14ος.

(3) Σημ. «Ο.Π.»: Διὰ τὴν στάσιν των ἔναντι τῶν Φλωρινικῶν, βλέπε συνοπτικά εἰς τὸν 14ον τόμο τῆς «Ο.Π.» εἰς τὸ τεῦχος τοῦ Ἰουλίου 2003 σελ. 277-284.

(4) Σημ. «Ο.Π.»: Διὰ τὴν στάσιν των ἔναντι τῶν «Ἐνισταμένων τοῦ Φυλῆς» κ. Κυπριανοῦ, βλέπε εἰς τὸν 13ον τόμο τῆς «Ο.Π.» σελ. 348-355.

(5) Σημ. «Ο.Π.»: Διὰ τὴν στάσιν των ἔναντι τῶν «πέντε», βλέπε συνοπτικά εἰς τὸν 14ον τόμο τῆς «Ο.Π.» εἰς τὸ τεῦχος τοῦ Αὐγούστου 2003 σελ. 298-301.

(6) Σημ. «Ο.Π.»: Πρόκειται προφανῶς περὶ τυπογραφικοῦ λάθους. Ἦθελε νὰ πῇ καθ' Ἡμᾶς, ἐκτός καὶ ἂν ἰσχύει τὸ γλῶσσα λανθάνουσα τὴν ἀλήθεια λαλεῖ.

«παίγνια», τὰ ὁποῖα ἐγκυμονοῦν θάνατον πρῶτα διὰ τὸν ἴδιον, ὁ ὁποῖος τὰς ἐσκόρπισεν, καὶ δεύτερον διὰ τοὺς τρίτους εἰς τοὺς ὁποίους μετέδωσε τὰς πλάνας καὶ ψευδαισθήσεις του.

Συγκεκριμένως, πῶς ὁ Σεβ. κ. Νικόλαος «*θά βαδίση (μετά τῆς Ἱερᾶς Συνόδου) τὴν ὁδὸν τῶν Ἀγίων Πατέρων...*», καὶ πῶς «*θά ἀγωνισθῶν νά διαφυλάξουν... τὴν Ἀποστολικὴν Διαδοχὴν... τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησιολογίαν...*» ὅταν ὁ ἴδιος καὶ «*μέ τὸν Νόμον*» (54/76 Ἀπαλλακτικὸν Βούλευμα) ἀναγνωρίζεται ὡς ἔχων «*Κανονικὴν καὶ ἔγκυρον*» τὴν Ἀρχιερωσύνην δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τῆς ἀπὸ τοῦ 1971 δῆθεν «*χειροθεσίας*» ἐπὶ σχισματικῶν καὶ ὅχι ἐκ τῶν χειροτονιῶν τοῦ 1935 καὶ 1948;

Ὡς καὶ ἄλλοτε ἐπεσημάναμε, ἂν ὁ Σεβ/τος κ. Νικόλαος μετὰ τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ τοῦ βλασφήμου Ἀπαλλακτικοῦ Βουλευματος 54/76, ὡμολόγει ΔΗΜΟΣΙΩΣ, ὅτι δὲν δέχεται τὸ διατακτικόν του, διότι βλασφημεῖ τὴν Ἐκκλησιολογίαν καὶ τὴν Ἀποστολικὴν του Διαδοχὴν, ἂν ὡμολόγει ὅτι δὲν ἐδέχθη οὔτε ἀναγνωρίζει καμμίαν χειροθεσίαν τοῦ 1971, ἀλλ' ὅτι ἔχει τὴν Ἀποστολικὴν Διαδοχὴν ἐκ τῶν χειροτονιῶν τοῦ 1935 καὶ τοῦ 1948, καὶ ὅτι δὲν ἀνήκει εἰς μίαν β' σχισματικὴν Ἐκκλησίαν, ὅπως λέγει τὸ ἴδιο βούλευμα, ἀλλὰ εἰς τὴν Γνησίαν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία μετὰ τὸ σχίσμα τῆς Νεοημερολογιτικῆς Ἱεραρχίας, ἀποτελεῖ τὴν ἀδιάκοπον συνέχειαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τότε ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ θά ἐσυνεχίζετο ἡ δίωξις του δι' αὐτὴν τὴν ΟΜΟΛΟΓΙΑΝ. Θά ἐδιώκετο διότι διὰ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ κόσμου τούτου δὲν θά ἦτο Κανονικὸς καὶ νόμιμος, ἀλλὰ «σχισματικὸς», «ψευδοεπίσκοπος», «ἀντιποιοῦμενος τὸ ἔργον τοῦ Κανονικοῦ, νομίμου καὶ ὀρθοδόξου Ἐκκλησιαστικοῦ λειτουργοῦ», ὅπως τὸν εἶχε μηνύσει ὁ τότε Νεοημερολογίτης «Πειραιῶς» Χρυσόστομος Ταβλαρουδάκης. Ἐσιώπησεν ὅμως διότι τοῦ ἄρεσε ἡ «Ἀπαλλαγὴ» ἢ «ἀναγνώρισίς» του καὶ ἔτσι ἔπαυσε μὲν ἡ δίωξις του, ὅμως κατέστη Προδότης, ἄρνητὴς τῆς Ἐκκλησιολογίας καὶ τῆς Ἀποστολικῆς του Διαδοχῆς. Μάλιστα καὶ ἐκαυχᾶτο διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν του, μέσω τοῦ ἐν λόγῳ Βουλευματος, χωρὶς ποτὲ νά τολμήσῃ νά φέρῃ τὸ θέμα εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον, προκειμένου νά δοθῇ συγκεκριμένη ὁμολογιακὴ ἀπάντησις ἐπὶ τῶν βλασφημιῶν ἰσχυρισμῶν αὐτοῦ. Σήμερον, ὅμως, πού ἤλθεν εἰς τὸ φῶς τὸ Βούλευμα καὶ ἔγιναν σχετικαὶ Καταγγελίαι, ὁ Σεβ/τος Πειραιῶς, εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὸ παρελθόν, ἰσχυρίζεται ψευδῶς, ὅτι «δὲν ἀπεδέχθη ποτὲ τὸ Βούλευμα»...! Παράλληλα δὲ διώκονται ὅσοι καταγγέλλουν τὴν ἀπ' ἀρχῆς στάσιν του ἐπὶ τοῦ θέματος καὶ ζητοῦν τὴν ἔστω καὶ σήμερον, ἀντιμετώπισιν, τοῦ ἐν λόγῳ Βουλευματος, ὡς καὶ ἄλλον νεωτέρου, τὸ ὁποῖον ἐβασίσθη εἰς αὐτό.

Ἱεροσουλὸν ἐπὶ τῆς μνήμης τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου Ματθαίου, ἀφοῦ ἐν τῇ πράξει, οὔτε τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησιολογίαν τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, οὔτε τὴν Ἀποστολικὴν Διαδοχὴν ἐπ' ἀληθεία φυλάσσουν, ἀλλ' ἀμφοτέρω τὰ ἔχουν ἀπεμπολήσει πρὸς χάριν τοῦ Παλαιοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Ἐμφανιζόμενοι λοιπόν, ὡς δῆθεν συνεχισταὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου Ματθαίου δυστυχῶς, ὑποκρίνονται χειρότερα καὶ τοῦ πρώην Φλωρίνης. Δυστυχῶς πρέπει νά γίνῃ σαφές, ὅτι ταῦτα πάντα ποιοῦν διὰ νά καλύπτουν τὴν προδοσίαν τους, μέχρις ὅτου αὕτη παρουσιασθῇ καὶ ὡς «*θρίαμβος τῆς νέας Ὁρθοδοξίας*», ἥτοι «*τῆς εὐρείας*

‘Ορθοδοξίας», τήν ὁποίαν ἐκφράζουν οἱ ὑποψήφιοι πρὸς «Ἀρχιερατεῖαν» καὶ πρὸς χάριν τῶν, ναὶ πρὸς χάριν αὐτῶν, τῶν ὡς ἐγκαθέτων τῶν ξένων Κέντρων καὶ φορέων τοῦ Παλαιημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἐνεργούντων, ἐχαλκεύθη καὶ τὸ βδέλυγμα περὶ παραιτήσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου! Naί, ἡ προσυμπεφωνημένη συναλλαγή εἶχεν ὡς ἀνταλλασσόμενον τὸν θρόνον τῶν Ἀθηνῶν ἐναντι δύο Ἐπισκοπικῶν χειροτονιῶν, τὰς ὁποίας (καλῶς ἢ κακῶς δὲν ἐξετάζεται) ἤρνεϊτο ἀπὸ τὸ 1995 ὁ Σεβ. Πειραιῶς κ. Νικόλαος!

Ἡ ἰδία ὑποκριτικὴ στάσις εἶναι ἐμφανὴς καὶ εἰς τὴν ἀπὸ 5.2.2003 φερομένην εἰσήγησιν τοῦ Μακ/του Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἀνδρέου, ὅπου ἐν κατακλείδι ἐξέφρασε καὶ τὴν πρόθεσίν του νὰ παραιτηθῇ. Εἰς τὴν ἐν λόγω Εἰσήγησιν, πέραν τοῦ ὅτι ὑπάρχουν πολλαὶ ἀσαφεῖς ἀναφοραὶ διὰ σημαντικὰ θέματα... γίνεται λόγος καὶ διὰ «ἐνδεχόμενο λάθος», ὅσον ἀφορᾷ τὸ 1971!!! Δὲν μπορεῖ ὅμως νὰ ὁμιλῇ ἀορίστως περὶ «λάθους» του εἰς τοὺς «χειρισμούς» τοῦ θέματος αὐτοῦ. Ὡς Ἀρχιερεὺς, ἐάν ὄντως ἔκανε λάθος, δὲν μπορεῖ νὰ τὸ θεραπεύσῃ μὲ τοιοῦτου εἶδους ἀναφοράς. Νὰ καταθέσῃ, ἐν ὧσιν ὁ Θεὸς τὸν κρατᾷ εἰς τὴν ζωὴν, ποῖον συγκεκριμέναν «λάθος» ἔκαμε καὶ νὰ τὸ κρίνῃ Κανονικῶς καὶ Ὁρθοδόξως ἡ Ἱερά Σύνοδος. Μετὰ τὴν ἐκδημίαν τόσοσιν τοῦ Σεβ/του Κιτίου κ. Ἐπιφανίου ὅσον καὶ τοῦ Μακαρ/του Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἀνδρέου προβλέπομεν ὅτι τινὲς θὰ προκαλέσουν πολλὰ σκάνδαλα ἐπ’ ὀνόματι αὐτῶν... Ἄς συνειδητοποιήσουν ὅμως ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν πίπτει ἐνῷ θὰ πέσουν ἀκόμη περισσότερον οἱ ἴδιοι, καὶ ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἐπιλαμβάνεται τῶν ἐπιόρκων καὶ μετὰ θάνατον... Συνεχίζων, ὁ Μακαριώτατος, εἰς τὴν ἰδίαν εἰσήγησιν λέγει: «Εἰς τὴν συνείδησίν μας οὐδέποτε ἐτέθη ἢ τίθεται ὑπὸ ἀμφισβήτησιν ἢ ἀμφιβολίαν ἢ πληρότης καὶ τελειότης τῶν ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Ματθαίου γενομένων χειροτονιῶν τοῦ 1948» (βλ. «Κ.Γ.Ο., Φεβρ. – Μαρτ. 2003, σελ. 45). Καλὴ ἐκ πρώτης ὄψεως αὕτη ἡ ὁμολογία τοῦ Μακαριωτάτου, ἀλλὰ περὶ ποίου «λάθους» ὁμιλεῖ προηγουμένως; Πρόκειται περὶ «ἐξ ἀνθρωπίνως ἀδυναμίας διαπραχθέντων λαθῶν, εἰς τοὺς χειρισμούς τοὺς ἀφορῶντας τὸ θέμα αὐτό» τῆς «χειροθεσίας» τοῦ 1971 εἰς τὴν Ἀμερικὴν μόνον ἢ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα; Ποῖα ἀκριβῶς εἶναι αὐτὰ τὰ «λάθη»; Διατί ἐπὶ τρεῖς δεκαετίαι δὲν εἶπε τίποτε περὶ λαθῶν, ἐνῷ καὶ τώρα ὁμιλεῖ ΑΟΡΙΣΤΩΣ καὶ ἀφήνει ἀνοιχτὸ τὸ θέμα; Διατί ἐπέλεξε τὴν ὥρα τῆς «παραιτήσεως» του, τῆς ἱεροσύλου συμπαιγνίας περὶ παιρατήσεως ὑπὲρ τοῦ Σεβ/του κ. Νικολάου, ὁ ὁποῖος καὶ «μὲ τὸν Νόμον» προέρχεται ὡς σχισματικὸς ἀπὸ μίας β’ ἐκκλησίας τοῦ 1937, ἔχει δὲ καὶ τὴν Ἀποστολικὴν Διαδοχὴν τοῦ ἔγκυρον κατόπιν τῆς «χειροθεσίας» τοῦ 1971; Μήπως διὰ τὸν λόγον αὐτὸν δὲν ἀντιμετωπίζεται τὸ «Βούλευμα» 54/76...; Πῶς ἐπίσης νὰ ἐρμηνεύσωμεν καὶ τὴν παρωδία τοῦ «διαλόγου» μετὰ τῶν Φλωρινικῶν (1997-1999). Ποῖοι, πότε καὶ διατί τὸν ἐκίνησαν καὶ διατί τὸν ἔκλεισαν, ὅταν δὲν τοὺς βγῆκε ὅπως τὸν ἐσχεδιάσαν; Δηλαδή σατανικά, ἔστω καὶ μετὰ περίπου τριάντα χρόνια, ἠθέλησαν νὰ δώσουν ὑπόστασιν εἰς τὴν λεγομένην «χειροθεσίαν» μέσῳ τῆς σιωπηλῆς ἀμοιβαίας ἐκατέρωθεν «ἀλληλοαναγνωρίσεως τῶν Ἐπισκόπων»; Διατί ἀμφισβητεῖται πλέον καὶ ἡ σχέσις τοῦ σχίσματος τῶν «πέντε» μὲ τὴν Ὁμολογίαν καὶ τὴν Ἀποστολικὴν Διαδοχὴν καὶ παρεμποδίζεται ἡ ἀντιμετώπισις του συμφώνως πρὸς τὰς ἀπὸ 2.6.95 καὶ ὑπ’ ἀριθμ. 3005/18.6.97 ὁμοφώνους Συνοδικὰς ἀποφάσεις; Πῶς ἀντὶ νὰ ἀπαντήσῃ ὁ Μακαριώτατος εἰς ὅσα καὶ πάλιν τελευταίως διαβεβαίω

ὁ συνεργάτης τῶν θεολογικῶν του συμβούλων κ. Β. Σακκάς, περί δῆθεν «χειροθεσίας» ὡς ἐπὶ σχισματικῶν τὸ 1971, ἐπροτάθη τὸ ἐν λόγῳ πρόσωπον καὶ ὡς ἐπίσημος συνεργάτης τοῦ «Κ.Γ.Ο.»; Διὰ τί ὄχι μόνον δέν ἀπαντᾷ εἰς τοὺς ἰδίους τοὺς θεολογικοὺς του συμβούλους, ὅταν κάνουν λόγο διὰ στοιχεῖα πού ἀποδεικνύουν τὰ περί δῆθεν χειροθεσίας ἐπὶ σχισματικῶν, ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλα τὰ τελευταῖα ἔτη συνεργεῖ εἰς τὰς εὐρισκομένας εἰς τὰ πλαίσια τοῦ Παλαιοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἐνεργείας των, δηλαδή εἰς τὰς ἐνεργείας πού ὡς στόχον ἔχουν τὴν ἔστω καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων ἀποδοχὴ τῆς θεωρίας περί ἀποκαταστάσεώς μας τὸ 1971 διὰ τῆς λεγομένης «χειροθεσίας», ἀλλὰ πεισμόνως ἐνεργεῖ καὶ τὴν σπύλωσιν καὶ δῶξιν τῶν ἀντιδρώτων μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τῶν ἄλλοτε συνεργατῶν του. Δυστυχῶς ἡ στάσις πλέον τοῦ Μακαριωτάτου κ. Ἀνδρέου καὶ ὅσων συνευδοκοῦν ὁμοιάζει μὲ ἐκείνην τὴν ὑποκριτικὴν στάσιν τοῦ πρώην Φλωρίνης, δηλαδή χρησιμοποιεῖται πλέον καὶ ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἡ τακτικὴ τοῦ «ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΔΟΛΩΜΑΤΟΣ»....! ⁽⁷⁾

Ας ἔχουμε πρό ὀφθαλμῶν μας, τὰ πάντοτε ἐπίκαιρα λόγια τοῦ Μ. Βασιλείου, ὅταν, εἰς παρομοίαν περίπτωσιν, ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Νικοπόλεως ἔλεγε: «**ΜΟΝΟΝ ΝΑ ΜΗ ΕΞΑΠΑΤΗΘΗΤΕ ΑΠΟ ΤΑΣ ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΑΣ ΤΩΝ, ΟΤΑΝ ΕΠΑΓΓΕΛΩΝΤΑΙ ΤΗΝ ΟΡΘΟΤΗΤΑ ΠΙΣΤΕΩΣ.** Τέτοιοι ἄνθρωποι εἶναι χριστέμποροι καὶ ὄχι χριστιανοί, καθ' ὅσον προτιμοῦν πάντοτε ἐκεῖνο πού τοὺς ὠφελεῖ εἰς τὸν παρόντα βίον ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς ἀληθείας. **ΟΤΑΝ ΕΝΟΜΙΣΑΝ ΟΤΙ ΑΠΕΚΤΗΣΑΝ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΜΑΤΑΙΑΝ ΕΞΟΥΣΙΑΝ, ΠΡΟΣΕΤΕΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ΟΤΑΝ ΕΙΔΑΝ ΝΑ ΑΓΡΙΕΥΟΥΝ ΟΙ ΛΑΟΙ, ΠΑΛΙΝ ΣΥΜΜΟΡΦΩΝΟΝΤΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΟΡΘΟΤΗΤΑ.** Δέν ἀναγνωρίζω ὡς Ἐπίσκοπον, οὔτε θά συγκαταριθμήσω μεταξὺ τῶν ἱερέων τοῦ Χριστοῦ αὐτόν πού προεβλήθη εἰς τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τὰ βέβηλα χέρια πρὸς κατάλυσιν τῆς πίστεως. Αὕτῃ εἶναι ἡ ἰδική μου κρίσις περί τῶν πραγμάτων». (Μεγ. Βασιλείου PG τόμ. 32, σελ. 897 Α).

Κανονικὴ τάξις καὶ Ἱερὰ Σύνοδος

Πάντοτε ἐκτὸς ἀληθείας εὐρισκόμενος ὁ Σεβασμιώτατος κ. Νικόλαος, ὑποκρινόμενος πρὸς δημιουργίαν ἰσχυροῦ ἄλλοθι διὰ νὰ ἐξαπατηθοῦν ὁ πιστὸς Κλῆρος καὶ λαὸς καὶ νὰ καλύψῃ μίαν μεγάλην καὶ πυορροῦσαν πληγὴν εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ἀναφορικά μὲ τὴν κατάλυσιν τῆς Κανονικῆς Τάξεως καὶ τὴν βεβήλωσιν τοῦ Ἱεροῦ Θεσμοῦ τῆς Συνόδου, εἶπε καὶ τὰ ἑξῆς:

«Κατὰ πρῶτον θά ἐνισχύσωμε μὲ κάθε τρόπο τὴν εὐρρυθμον λειτουργίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀποδεικνύοντες ἐμπράκτως τὸν ὀφειλόμενον σεβασμὸν εἰς τὸ Συνοδικὸν πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ συνεργασία τῶν Σεβ/των Ἱεραρχῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἱ. Συνόδου

(7) Σημείωσις τῆς «Ο.Π.»: Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ὁ πρώην Φλωρίνης, δέν ἐδίσταζε, ἀναλόγως μὲ τὰς περιστάσεις, νὰ καταχράται ἀκόμη καὶ μετὰ τὸ σχίσμα τοῦ 1937, τὴν Ὁμολογίαν - Ἐκκλησιολογίαν τῆς Γνησίας Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας. Ὁ ὁμόφρων καὶ ἐπαδὸς αὐτοῦ Ἱερομόναχος Θεοδώρητος Μαῦρος λέγει εὐδαρῶς, ὅτι ἔπραττε τοῦτο ὁ πρώην Φλωρίνης «ΩΣ ΣΩΤΗΡΙΟΝ ΔΟΛΩΜΑ, ΑΝΕΥ ΟΜΩΣ ΟΥΔΕΜΙΑΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑΣ». (Βλέπε τὸ ἀφιέρωμα εἰς τὰς χειροτονίας τοῦ 1948, εἰς τὸν 14ον Τόμον τῆς «Ο.Π.», τεύχος Σεπτεμβρίου 2003, σελ. 357-358).

είναι εκείνη, ή οποία θά αποτελέση τήν βάσιν καί τήν ἐγγύησιν τῆς κατά Θεόν προόδου τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς προασπίσεως τῆς εἰρήνης καί ἐνότητος Αὐτῆς. Ἄπαντες δέ αἱ Ἀρχιερεῖς ὀφείλομε νά ἐνεργῶμεν κατά συνείδησιν ὡς λόγον ἀποδώσαντες τῷ Θεῷ διά τήν σωτηρίαν τοῦ ποιμνίου εἰς τό ὅποιον αὐτό τό Πανάγιον Πνεῦμα μᾶς κατέστησε Ποιμένας. Αὐτοῦ δέ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὄργανα καί οὐδενός ἐτέρου πρέπει νά θέλωμεν καί νά φροντίζωμε νά εἴμεθα ἡμεῖς οἱ Ἀρχιερεῖς. (Αὐτόθι, σελ. 169).

Κατ' ἀρχήν ὁ «νέος Ἀρχιεπίσκοπος» δίκην πολιτικάντη, ἡ ἀρχηγοῦ κόμματος, ὁ ὁποῖος ἀνακοινώνει τās προγραμματικές του δηλώσεις, ἀρχίζει μέ τό «ΘΑ». Νάι, «ΘΑ ἐνισχύσωμεν... τήν εὐρυθμον λειτουργίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου...» καί πρός τόν σκοπόν αὐτόν: «Ἡ συνεργασία τῶν Σεβ. Ἱεραρχῶν... θά αποτελέση τήν βάσιν καί τήν ἐγγύησιν...». Ἰδοῦ ἡ ἀθέλητος βεβαίως ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ, διότι ἀθελήτως ὁμολογεῖ ὅτι μέχρι σήμερον δέν ἐλειτούργει «εὐρύθμως» ἡ Ἱερά Σύνοδος! Ὅχι ἀπλῶς δέν ἐλειτούργησεν «εὐρύθμως», ἀλλά κατελύθη παντελῶς καί ἀκριβῶς λόγω τῆς ὑπό τῆς ὁμάδος του καταλύσεως τοῦ Συνοδικοῦ θεσμοῦ, πέρασαν μέσα ἀπό τὰ «Καῖαφικά των συνέδρια» Ἀντικανονικότητες, σκευωρίαί, διώξεις καί κυρίως ἐτέθησαν εἰς τὰ ΑΡΧΕΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΑ ΟΠΟΙΑ καθάπτονται τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΑΣ καί τῆς ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΔΟΧΗΣ. Ἐπέρασεν ἀκόμη καί ἡ «Παραίτησις» τοῦ Μακαριωτάτου, ἡ ὁποία ΑΝΤΙΚΑΝΟΝΙΚΗ καί ΙΕΡΟΣΥΛΟΣ ὠρθώθη ὡς βδέλυγμα ἐν τόπῳ ἁγίῳ καί ἔφθασε νά ἀναδειχθῇ μέσα ἀπό τὰ «Καῖαφικά συνέδρια» του καί ὁ ἴδιος ὁ Σεβ. Πειραιῶς ὡς δῆθεν «Ἀρχιεπίσκοπος».

Ἡ κατάλυσις ὅμως τῆς Κανονικῆς Τάξεως καί τοῦ Συνοδικοῦ θεσμοῦ δέν εἶναι ἀπλᾶ ἀμαρτήματα, ἀλλά αὐτά τὰ ὁποῖα ἀποκόπτουν ἀπό τήν Ἐκκλησία, ὁπότε οἱ ἄνθρωποι σκοτιζονται, παραιτοῦνται, χωρίζουν ἀπό τās Ἐπισκοπάς των, ὡς ἄπιστοι σύζυγοι, ἀναρριχῶνται ἄλλοι ὡς μοιχοί, καί ἀδιάντροπα ὡς οἱ χειρίστου εἶδους δημαγωγοί πολιτικάντηδες καί κάθε εἶδους ἀπατεῶνες ἐξαπατοῦν καί ἐπανέρχονται ὁπόθεν ἐχωρίσθησαν!

Ὡστόσον ὁ πρῶτος Ἱερός καί βασικός θεσμός τῆς Ἐκκλησίας πού εἶναι ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ, δέν ἔχει καμμίαν ἀνάγκην νά «ἐνισχυθῇ» ὑπό τοῦ Σεβ. Πειραιῶς, οὔτε πολύ περισσότερον ἡ λειτουργία τῆς ἐξαρτᾶται ἀπό τήν καλήν θέλησιν διά «συνεργασίαν τῶν Σεβ. Ἱεραρχῶν...», διότι δέν εἶναι σωματεῖον τοῦ κόσμου τούτου. Οἱ Ὁρθόδοξοι Ἱεράρχαι ἔχουν ἐπίγνωσιν ὅτι εἶναι ἐλευθέρως ὑποτεταγμένοι εἰς τήν Κανονικήν Τάξιν καί τήν Ἀλήθειαν, τήν ὁποίαν ἀεὶ εἰς βάθος ἀποκαλύπτει ἡ παρουσία τῆς φωτιστικῆς χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Ταῦτα ὅμως ὁ Σεβ/της κ. Νικόλαος καί ἡ ὁμάδα του μέ πρῶτον τόν Μακαριώτατον δέν ἐσεβάσθησαν καί κατέλυσαν μέ ἀποτέλεσμα νά ἀλλοτριωθοῦν καί νά ἐγείρουν βδελύγματα καί νά φθέγγωνται ἄρρητα ρήματα ὡς καί τὰ ἀνωτέρω: «ΘΑ ΕΝΙΣΧΥΣΩΜΕΝ»!!!

«Ὑπό τήν συνετήν ποδηγεσίαν
τοῦ Καθηγουμένου π. Στεφάνου Τσακίρογλου»

Ὁ Σεβασμιώτατος συνεχίζων νά ἀσεβῇ κατά τῆς μνήμης τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου Ματθαίου γράφει καί τὰ κάτωθι ἐκ τῶν ὁποίων προδίδει τήν συμπεφωνημένην συναλλαγὴν:

«Μέ βαθεῖαν δέ συγκίνησιν ἀπό αὐτῆς τῆς θέσεως στρέφω τήν σκέψιν μου καί ἀπευθύνω ταύτην τήν ὥραν τās ταπεινάς μου εὐχάς καί εὐλογίας εἰς τās δύο Ἱστορικές Ἱερὰς Μονάς,

τάς όποιás ἴδρυσεν ό όσιος Κτίτωρ αὐτῶν καί άσκητής Ἐπίσκοπος Ματθαίος, τήν Ἀνδρώαν Ἱεράν Δεσποτικήν Μονήν τῆς Μεταμορφώσεως Σωτήρος Κουβαρά, έκ τῆς όποιás καί ἡμεῖς προερχόμεθα καί ἡ όποία ὑπό τήν θεοφιλή ποιμαντορία τοῦ Μακ/του πρ. Ἀθηνῶν καί τήν συνετή ποδηγεσίαν τοῦ Παν/του Καθηγουμένου Αὐτῆς παραμένει ὡς φάρος σελαγίζων τό φῶς τῆς άκραιφνοῦς μοναστικῆς παραδόσεως, αλλά καί τήν Γυναικείαν Ἱεράν Μονήν Παναγίας Πενκοβουνογιατρίσεως Κερατέας Ἀττικῆς, ὅπου καί ό τάφος καί τά λείψανα τοῦ Ἀοιδίμου Πρωθιεράρχου τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί Πνευματικοῦ πατρός ἡμῶν Ματθαίου. Ἰδιαιτέρως δέ άπευθυνόμενος πρὸς τάς ἐν αὐτῇ ἐγκαταβιούσας καί παρυσυρθείσας εἰς τό σχίσμα τῶν πέντε πρώην Μητροπολιτῶν μοναχάς τάς καλῶ νά ἐπανεέλθουν εἰς τήν ὑπακοήν τῆς μητρός Ἐκκλησίας καί τοῦ πνευματικοῦ αὐτῶν Πατρός Μακ/τον κ. Ἀνδρέου, έκτός καί μακράν τῆς όποιás καμία άσκησις καί κανένας άγών δέν εἶναι νόμιμος, οὔτε βεβαίως στεφανοῦται». (Αὐτόθι σελ. 170).

Ὁ Σεβασμιώτατος πέραν άπό ἐπανελημμένην καταχρηστικήν άναφοράν εἰς τάς δύο Ἱεράς Μονάς καί τόν όσιον Κτήτορα αὐτῶν, προσπαθεῖ ἰδιαιτέρως νά παρουσιάσῃ τόν Ἠγούμενον ὡς τόν συμπεφωνημένον διάδοχον τοῦ Μακαριωτάτου εἰς τάς δύο Ἱεράς Μονάς, ὡς τό ἰδανικόν πρόσωπον τό ὁποῖον «*συνετὰ ποδηγετεῖ*» τάς άδελφότητα. Προκειμένου λοιπόν νά ἐπισκοποποιηθῇ ό Καθηγουμένος π. Στέφανος, τόν παρουσιάζει ὡς ἰδιαίτερα «*συνετόν*»!... Αὐτόν τόν ὁποῖον ἐφοβήθη διὰ τήν κρυψίνοιαν, μυστικότητα καί τήν ἱκανότητά του νά ἐμφανίζεται ὡς κατάλευκη περιστέρα, ἐνῶ κανείς δέν γνωρίζει τάς δραστηριότητάς του ἐν Ἑλλάδι καί ἐξωτερικῶ, ὅπου συχνά μεταβαίνει καί ἐνδιατρίβει ἐπὶ μεγάλα χρονικά διαστήματα! Αὐτόν πού δέν ἔδωσε ποτέ άναφορά πού πηγαίνει, μέ ποίους συναντᾶται, πού ἐγκαταβιοῖ, καί ποίαν «ἱεραποστολήν» ἔξασκεῖ. Ὅσον άφορᾶ τά τοῦ άγῶνος καί τῶν θεμάτων Πίστεως, ἥτοι Ἐκκλησιολογίας, ἐπ' αὐτῶν ό «*συνετός ποδηγέτης*» εἶναι πάντα «*άδιάβαστος*» καί «*άνημέρωτος*» καί μονίμως «*δέν ξέρει, δέν ἔχει γνώμη*»!... Ἀλλωστε γιατί νά μιλήσῃ, άφοῦ γιά λογαριασμό του ὁμιλοῦν σχεδιάζουν καί προδίδουν οἱ αὐτάδελφοί του (Ἱερομ. Νεόφυτος καί μον. Μάξιμος) μετὰ τοῦ Δ. Κάτσουρα καί τοῦ Φλωρινικοῦ Κέντρου; Ἔτσι λοιπόν ό κατά τόν Σεβ. κ. Νικόλαον «*συνετός ποδηγέτης*» συνεχίζει νά κρατᾶ άναμμένον τόν φάρο τῆς «*άκραιφνοῦς μοναστικῆς παραδόσεως*»! Ἄν καί αὐτό ἦτο άληθές, διατί άμφότεραι αἱ Ἱεραί Μοναί διελύθησαν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν των; Ἄν καί τοῦτο ἦτο άληθές, τότε ἡ Ἱερά Μονή Μεταμορφώσεως θά ἦτο καί σήμερα πράγματι φάρος τῆς Ὁρθοδοξίας καί ὄχι προτεκτοράτον τῶν δυτικῶν καί άτάκτων νεοημερολογιτῶν. Ἴσως εἶπη τις αὐτά εἶναι τοῦ ἐν Γαλλία διαπρέψαντος... κ. Χαραλάμπους Τσακίρογλου, άλλως μ. Μαξίμου. Ναί εἶναι τῶν «κατοχικῶν δυνάμεων» τῶν Ἀδελφῶν Τσακίρογλου...

Δέν θά άναφερθῶμεν εἰς τήν «*θεοφιλή ποιμαντορία τοῦ Μακαριωτάτου*» εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Παναγίας, οὔτε εἰς τό ὅτι ό «*νέος Ἀρχιεπίσκοπος*» «*καλεῖ τάς άποσχισθείσας μοναχάς κατά τό 1995, νά ἐπανεέλθουν εἰς τήν ὑπακοήν τῆς Μητρός Ἐκκλησίας καί τοῦ πνευματικοῦ αὐτῶν Πατρός...*». Ἐνα μόνον ἐπιβάλλεται νά εἰπῶμεν ὅτι ναί μέν κακῶς άπεσχίσθησαν αἱ 120 Μοναχαί, αὐτό ὁμως μαρτυρεῖ πόσον θεοφιλής ἦτο ἡ ἐπὶ 50 ἔτη ποιμαντορία του, τήν ὁποίαν ἐρρύθμιζεν καθ' ὅλα τά 20 τελευταῖα ἔτη τό καθεστῶς τῶν ἑξ (6) αὐταδέλφων τῶν Τσακίρογλου. Πῶς λοιπόν καί διατί 120 Μονάζουσai, τάς ὁποιás ό ἴδιος ό Μακαριώτατος τάς εἰσήγαγεν εἰς τόν Μοναχισμόν καί τάς ανέδειξεν μεγαλοσχήμους ἐπλανήθησαν άπό μίαν άπάτην; Αὐτό ἦτο τό πνευματικόν ἔργον καί οἰκοδομή; Αὐτή ἦτο ἡ ἐν Χριστῷ καί

τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνατροφή, τὴν ὁποίαν τοὺς προσέφερε ὁ Μακαριώτατος; Πῶς βγῆκε εἰς τὸ φῶς τόση μισαλοδοξία, τόση ἐμπάθεια κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Μακαριωτάτου; Δικαιολογημένα θὰ μᾶς εἶπει κάποιος: Νά ἀπαντήσωμεν ἡμεῖς καὶ νά ἐρμηνεύσωμεν τὸ φαινόμενον καὶ διατί μέχρι τὸ 1999 ἐσιωπούσαμε... Ἐνῶ δὲν ἀπαλλάσσωμεν ἑαυτοὺς τῶν εὐθυνῶν μας, διότι ἐν ὀνόματι τῆς ἀγάπης τὰ ἐβλέπαμε ὅλα «λεῖα καὶ ὁμορφα», ἐνῶ ἡ Μακαριότης του οἶα ἐμφανίζεται σήμερον ἡ ἰδία προφανῶς ἦτο καὶ πρὶν τὸ 1995, ὑποσχόμεθα ὅτι θὰ ἀπαντήσωμεν ἐν καιρῷ.

Καὶ ὀλίγη δημαγωγία ἐν ὀνόματι τῶν κακῶν Ἐπισκόπων

Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν

Συνεχίζων τὴν προσπάθειά του νά ἐξαπατήσῃ καὶ τὸν πιστὸν Λαόν ἐνεθυμήθη ὅτι αὐτὸς εἶναι «ὁ φύλακας τῆς Πίστεως» καὶ τὸν προτρέπει «νά μὴ θροῇται» καὶ «νά μὴν κλονίζεται» καὶ «νά μὴν χάνῃ τὴν ἐμπιστοσύνην του εἰς τοὺς Ποιμένας Του»! Ἀκόμη συστήνει εἰς τοὺς ἀπλοῦς καὶ ἐξαπατημένους πιστοὺς, τὸν «φύλακα τῆς Πίστεως... «νά μὴν παρασύρεται ἐξ ὧσων διαβάλλουν τὴν ὑπακοήν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον...», διότι μόνον διὰ τῆς ὑπακοῆς εἰς τοὺς ποιμένας, δηλαδή τὴν ἀφεντιά του καὶ τὴν ὁμάδα του, ἡ ὁποία κατέλυσε τὴν Κανονικὴν Τάξιν καὶ προδίδει καὶ ἀπεμπολεῖ Ἐκκλησιολογίαν καὶ Ἀποστολικὴν Διαδοχὴν, μπορεῖ νά σωθῇ!!! Τὰ πάντα μετέρχεται διὰ νά κοιμήσῃ τὴν ὀρθόδοξον συνειδήσιν Κλήρου καὶ Λαοῦ καὶ ἀπὸ «φύλακα τῆς Πίστεως» νά τὸν καταστήσῃ προδότην σάν τὴν ἀφεντιά του! Ἐν τέλει ἀφοῦ ἀντέγραψεν ὀλίγον καὶ ἐκ τοῦ ἐνθρονιστηρίου λόγου τοῦ κ. Χριστοδούλου εἰπὼν περὶ «ἐπιπολαιότητος τῶν μεγάλυντων... καὶ σκανδαλισμοῦ τῶν μικρῶν ἐν Κυρίῳ ἀδελφῶν» καταλήγει:

«Ὁφείλομεν ὅλοι νά παραταχθῶμεν εἰς θέσιν μάχης πνευματικῆς ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Οὐδεὶς περισσεύει. Ὅλοι χρειάζομεθα ἀρκεῖ νά μὴ λησμονῶμεν ὅτι ἡμεῖς ἔχομεν ἀνάγκη τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ὄχι ἡ Ἐκκλησία ἡμᾶς. Ὑπάρχει πεδὶον προσφορᾶς δι' ὅλους, ἀρκεῖ νά θέτωμεν ἑαυτοὺς εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ νά ἐνεργοῦμε μὲ τὴν εὐλογίαν Αὐτῆς. Ὁ σύγχρονος κόσμος ἔχει ἀνάγκη τὴν μαρτυρίαν τῆς γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία δίδεται ἀποτελεσματικῶς ὅταν ἡμεῖς πρῶτον πολιτευνώμεθα κατὰ Θεόν καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁμολογῶμεν ὀρθῶς τὴν πίστιν μας, καθότι πίστις ἄνευ ἔργων νεκρά ἐστὶ, ἀλλὰ καὶ ἔργα ἄνευ πίστεως ὡσαύτως νεκρά εἰσὶ. Ὑπ' αὐτὴν τὴν προϋπόθεσιν θὰ ἀγωνισθῶμεν καὶ διὰ τὴν διάδοσιν τοῦ κηρύγματος τοῦ εὐαγγελίου καὶ τῆς ἀληθείας τῆς γνησίας Ὁρθοδοξίας εἰς ὅλοκληρον τὸν κόσμον. Ἐκεῖ ὅπου διὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιαστικῆς Θεραπευτικῆς θὰ μαθητεύσωμεν κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου καὶ ἄλλους ἀνθρώπους ἀγνοοῦντας καὶ διψῶντας τὴν Ἀλήθειαν, οἱ ὁποῖοι πρέπει νά ἴδωσι πρωτίστως τὰ καλὰ ἡμῶν ἔργα διὰ νά δοξάσωσι τὸν πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς». (Αὐτόθι σελ. 171 καὶ 172).

Καὶ συνεχίζει τὴν δημαγωγικὴν – ἀπατηλὴν ὡραιολογίαν περὶ Ὁρθοδοξίας, τὴν ὁποίαν ὅμως ἀρνεῖται, καθ' ἣν ὦραν φθέγγεται ταῦτα, πατῶν καὶ ἐπὶ τῆς Κανονικῆς τάξεως καὶ τῆς Ἐκκλησιολογίας καὶ τῆς Ἀποστολικῆς του Διαδοχῆς, ἐνῶ ὁμιλεῖ καὶ περὶ ἐνότητος!

«Παραλλήλως θὰ πρέπει, καὶ αὕτη εἶναι ἡ μεγαλυντέρα προσφορὰ πρὸς τὴν Ὁρθοδοξίαν, νά ἀποφεύγωμε κάθε τι τὸ ὁποῖον βλάπτει ἢ θέτει εἰς κίνδυνον τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ δόγμα δογμάτων, ἀληθεύοντες πρὸς πάντας ἐν ἀγάπῃ καὶ μὴ δίδοντες τόπον τοῖς βουλομένοις σχίζειν τὸν ἄρραφον χιτῶνα τοῦ Χριστοῦ». (Αὐτόθι σελ. 172).

Ἐκ τῶν λόγων του θά κριθῇ καί ὁ Σεβ/τος κ. Νικόλαος καί ὁ Μακαριώτατος, καί ὅλοι μας ἐκ τῶν λόγων καί τῶν ἔργων μας θά κριθῶμεν. Ἐδῶ μπορεῖ ὁ καθείς ἐξ ἡμῶν νά ὑποκρίνεται, νά ψεύδεται, ὡς κοινός ψεύτης καί ἀπατεῶν, καί νά ἐξαπατᾷ. Ὁ Κύριος ὁμως δέν ἐξαπατᾶται, ἀφοῦ ἐτάζει «καρδίας καί νεφρούς». Ὁ Θεός οὐ μνηστηρίζεται. Καί ἐάν διά μίαν ματαιοφροσύνην καί διά λογαριασμόν τοῦ Παλαιοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ ὠρισμένοι πάλιν προδίδουν, καί σχίζουν τόν ἄρραφον χιτῶνα τοῦ Κυρίου, ἐκεῖ εἰς τό κριτήριο ποῖος θά τολμήσῃ νά ὑποκριθῇ καί νά εἴπῃ: «Ἐχεις Κύριε ἀποδείξεις ὅτι ἐπρόδωσα...»; Θά μπορῇ ὁ Σεβ/τος κ. Νικόλαος νά εἴπῃ ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ καί αὐτά τὰ ὅποια λέγει ἀνωτέρω; Τί θά ἀπολογηθῇ διά τās **ΨΕΥΔΕΙΣ ΜΗΝΥΣΕΙΣ** του, διά τήν κατάπτυστον εἰσηγήσιν του τῆς 25.4.2003, ἥ καί ἐκείνης τῆς 14.2.2002 διά τῶν ὁποίων στυγνά ἀντιστοίχως κατεργάσθη τό ψεῦδος καί τήν περιστροφὴν Ἀγριογραφικῶν καί Πατερικῶν κειμένων;

Ἐδῶ ἐξαπατοῦμε καί ἐνῶ ὁ λύκος εἶναι ἐμπρός μας, μέσα στό μαντρί, καί ἔχει «μακελέψει» τὰ λογικά πρόβατα, ὠρισμένοι προσπαθοῦν νά καλύψουν τόν λύκον, συμπράττουν μετ' αὐτοῦ καί ὑποκρινόμενοι ζητοῦν νά τοὺς δείξουμε τὰ ἴχνη τοῦ λύκον, ἥ μᾶς λένε ὅτι ὅλα αὐτά εἶναι «φαντασία»!!! Μήπως εἶναι φαντασία καί τό βδέλυγμα περὶ «παραιτήσεως» κλπ.;

Ἡ ἀποκορύφωσις τῆς ὑποκρισίας καί πάντως πρὸς δημαγωγίαν

Δυστυχῶς εἰς τὴν προσπάθειάν του νά συκοφαντήσῃ καί οὕτω νά πλανήσῃ εἶπεν καί τὰ κάτωθι:

«Ἡ Ἐκκλησία ἐδοκιμάσθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη δεινῶς. πρὸ ὀκταετίας μέ τό σχίσμα τῶν πέντε πρ. Μητροπολιτῶν, τοῦ ὁποῖου ἡ ἐξέλιξις ὑπῆρξε τραγική, ἀλλὰ καί πάλιν τὰ τελευταῖα ἔτη δοκιμάζεται ἐκ τῆς ἀνταρσίας καί πλάνης ὀρισμένων προσώπων τὰ ὅποια δέν παύουν νά παρέχουν πράγματα τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐπιδιώκοντες νά προκαλέσουν δι' ἰδικεὺς τῶν λόγους καί σκοποὺς σύγχυσιν καί ἀναταραχὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καί ἡμεῖς προσωπικῶς ἔχομε κάθε καλὴν διάθεσιν νά ἐξαντλήσωμε κάθε ὅριον ἐπιεικείας ἐναντι τῶν τελευταίων ἀρκεῖ νά ὑπάρχῃ ἀντιστοίχως καλὴ διάθεσις καί ἀνάληψις τῆς εὐθύνης ἐνός ἐκάστου διά τὴν διασάλευσιν τῆς εἰρήνης, τὴν διακύβευσι τῆς ἐνότητος καί προπάντων τὴν ἀλλοίωσι τῆς παραδοθείσης πίστεως, ὅπου οὐ χωρεῖ συγκατάβασις. Ἀπορῶ καί ἐξίσταμαι πῶς εἶναι δυνατόν ὀρισμένοι, δῆθεν ἐν ὀνόματι τῆς προασπίσεως τῆς ὀρθοδόξου Ὁμολογίας καί τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς, νά ταράσσουν τὴν Ἐκκλησίαν, νά φατριάζουν, νά περιφρονοῦν Συνοδικὰς ἀποφάσεις καί νά ὑβρίζουν τοὺς κανονικοὺς Ποιμένας τῆς Ἐκκλησίας ἐξυτηρετοῦντες οὕτω, ἔστω καί ἀδελήτως, τὰ σχέδια τῶν ἐχθρῶν Αὐτῆς! (Αὐτόθι σελ. 172 καί 173).

Ὁ Σεβασμιώτατος, δυστυχῶς, ἔφθασε εἰς τό σημεῖον νά μᾶς θέτῃ παραλλήλως καί πρὸς τοὺς «πέντε», διότι κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ὅπως ἐκεῖνοι, κατὰ τὴν περίοδο 1991-1995 ἔθεσαν εἰς μεγάλην δοκιμασίαν τὴν Ἐκκλησίαν κλπ., ἔτσι καί οἱ Ἐπίσκοποι Κήρυκος, Πανάρετος, Ταράσιος, ἀλλὰ καί Κληρικοὶ καί λαϊκοὶ μέ πρῶτον τόν θεολόγον κ. Ἐλευθ. Γκουτζίδη, εἰμεθα «ἀντάρτες» «πλανεμένοι», «παρέχοντες πράγματα τῇ Ἐκκλησίᾳ», διότι ἔχομε ὡς αὐτοσκοπὸν καί μάλιστα ΙΔΙΟΤΕΛΗ νά προκαλέσωμε «σύγχυσι καί ἀναταραχὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν! Καί ἀκόμη: «Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καί προσωπικῶς, ὁ Σεβ. Πειραιῶς ἔχουν καλὴν διάθεσιν νά ἐξαντλήσουν κάθε ὅριον ἐπιεικείας ἀπέναντι ἡμῶν κλπ. Ταῦτα δέ ἀρκεῖ νά ἔχομεν καί ἡμεῖς

καλήν διάθεσιν νά ἀναλάβωμεν τὰς εὐθύνας μας διὰ τήν «διασάλευσιν τῆς εἰρήνης, τήν διακύβευσιν τῆς ἐνότητος καί προπάντων τήν ἀλλοίωσιν τῆς παραδοθείσης Πίστεως, ὅπου «οὐ χωρεῖ συγκατάβασις»!!!

Εὐχαρίστως νά τά ἀποδεχθῶμεν ὅλα, ἂν αὐτό ἤθελεν ὑπηρετήσῃ τόσον τήν ἀγάπην καί τήν εἰρήνην, ὅσον καί τήν Κανονικήν Τάξιν, τήν Ὁρθοδοξίαν καί ἐν ἐνί λόγῳ τήν ἐνότητα ἐν τῇ Γνησίᾳ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ. Εὐχαρίστως «νά διακόψωμεν τήν ἀνταρσίαν», κατὰ τόν Σεβ. κ. Νικόλαον, ἀλλά **ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΗ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΙ ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ;** Μήπως οἱ ἀγῶνες μας διὰ τήν Κανονικήν Τάξιν, τοὺς θεσμούς καί πρωτίστως τήν Ἐκκλησιολογίαν καί τήν Ἀποστολικήν Διαδοχήν; Ἡ μήπως ἀνταρσία εἶναι καί τό ὅτι δέν ἀποδεχόμεθα τό βδέλυγμα περὶ «παραϊτήσεως» κλπ. κλπ. Ἡ μήπως καί αὕτῃ ἡ παροῦσα ἀπάντησις εἰς τόν «ἐνθρονιστήριον λόγον» του; Λυπούμεθα, ἀλλά αὐτό δέν θά μπορέσωμε νά τό κάνουμε, διότι αὐτό ἀκριβῶς θά μᾶς εἰσαγάγῃ εἰς τό ἔσχατον κατὰ τῆς Κανονικῆς Τάξεως, εἰρήνης, ἀγάπης, ἀλλά καί ἐνότητος, βδέλυγμα.

Καλύτερον, ὁ Σεβασμιώτατος, νά μᾶς βλέπῃ ὡς «ἀντάρτας», ἢ ὡς «πλανεμένους» κλπ. ἀρκεῖ νά μὴν εἴμεθα «ἀντάρται» ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Χριστοῦ. Καλόν θά ἦτο ἀντί νά συκοφαντῇ ὁ Σεβασμιώτατος, νά ἐρευνήσῃ ἑαυτὸν διὰ νά διαπιστώσῃ ἀπὸ πότε ὁ ἴδιος καί ἡ φατριαστική του ὁμάδα εἶναι «ΑΝΤΑΡΤΑΙ» καί «ΠΡΟΔΟΤΑΙ» ἐναντι τῆς παραδοθείσης Ἀποστολικῆς καί Πατερικῆς Πίστεως, ἀλλά καί τῆς Ἐκκλησιολογίας καί τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς. Καί ἐπειδὴ ἡ ἀνταρσία καί ἡ προδοσία αὐτῶν διασπᾷ τὸν σύνδεσμόν των μετὰ τῆς ἀληθείας, διὰ τοῦτο φυσικόν ἀποτέλεσμα εἶναι καί νά ἐξέρχωνται τῆς Ἐκκλησίας καί δὴ κατὰ πολὺ χειρότερον τρόπον ἀπὸ ἐκεῖνον τῶν «πέντε». Ἐπομένως τήν καλήν διάθεσιν νά τήν ἐπιδείξῃ ὁ Σεβασμιώτατος, εἰς τόν ἑαυτὸν του καί εἰς τοὺς μεθ' ὧν πορεύεται τήν ὁδὸν τῆς προδοσίας. Ἄν, κατὰ τόν Σεβασμιώτατον κ. Νικόλαον, ὅσα μέχρι σήμερον ἐγράψαμεν, τὰ ἐγράψαμεν ὄχι ἀληθῶς ἀλλὰ «ΔΗΘΕΝ ἐν ὀνόματι τῆς προασπίσεως τῆς Ὁμολογίας καί Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς», δηλαδή ἂν ὅλα ὅσα ἐγράψαμεν τὰ ἐγράψαμεν «δι' ἰδιοτελεῖς σκοποὺς», πολὺ δέ μᾶλλον ἂν «φατριάζωμεν», ἂν περιφρονοῦμε τὰς συνοδικὰς τῶν ἀποφάσεις κλπ. καί ἂν, ἄκουσον – ἄκουσον, «ἔστω καί ἀθελήτως ἐξυπηρετοῦμε τὰ σχέδια τῶν ἐχθρῶν τῆς Ὁρθοδοξίας»!!!, τότε ἐρωτῶ τόν Σεβασμιώτατο κ. Νικόλαο καί προηγουμένως τοὺς Παρισταμένους κατὰ τὴν 2.6.2003 καί ἀκρωμένους Ἱεράρχας: Ἄν τὰ πιστεύετε αὐτά, τότε τί ἐκάνετε μέχρι σήμερον διὰ νά μᾶς δώσετε χεῖρα βοηθείας ἢ ἐν πάσῃ περιπτώσει τί ἐκάνετε διὰ νά μᾶς διαφωτίσετε νά βγοῦμε ἀπὸ τὴν πλάνη μας καί νά μὴν ἐξυπηρετοῦμε «ἔστω καί ἀθελά μας», ὅπως γράφετε, «τὰ σχέδια τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἐκκλησίας»; Ἐξὶ ὁλόκληρα χρόνια σὰς εἰσηγούμεθα θέματα Πίστεως καί ἐξὶ ὁλόκληρα χρόνια μᾶς περιφρονεῖτε, μᾶς «ξηλώνετε» ληστρικώτατα ἀπὸ κάθε διακονία καί πηγαίνετε τὰ θέματα τὰ ὁποῖα εἰσηγούμεθα εἰς τὰ «Ἀρχεῖα», ἐνῶ ἡ ἐμπάθειά σας συνεχῶς κατασκευάζει σκευωρίας καί ἐναντίον μας. Νομίζομεν πρέπει νά ἐντρέπεσθε τουλάχιστον τοὺς ἀνθρώπους καί νά μὴν ἀθυροστομῆτε τόσον συκοφαντικῶς, παραπλανητικῶς καί ἐν ἐνί λόγῳ ἐν τῷ πονηρῷ! Ὡστόσον Σεβασμιώτατε, δέν θέλομεν τήν ἐπιείκειά σας, θέλομεν μόνον τὸν σεβασμόν καί τήν ἐλευθέρᾳ σας ὑποταγὴν εἰς τὴν Κανονικήν Τάξιν, ἐφ' ὅσον ὅμως τό ἀρνεῖσθε καί γίνεσθε καί κατήγοροι, δηλαδή ψευδοκατήγοροι, ὑμεῖς ὅψεσθε «εἰς ὃν ἐκκεντᾶτε», διότι δέν

διώχετε ἡμᾶς, ἀλλὰ τὴν Ἀλήθεια, ἐπομένως τὸν Χριστό καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Του. « Ἡ γὰρ τῆς ἀληθείας ἀπόπτωσις ἀορασία ἐστὶ διανοίας καὶ τύφλωσις». (Μ. Βασιλείου, Ρ.Γ. τόμ. 29 σελ. 604 ΑΒ).

«Θά εἴμεθα πάντοτε ἄρωγοί»

Πρὶν κλείσει τὸν ἐνθρονιστήριον λόγον τοῦ ὁ Σεβ/τος κ. Νικόλαος, ἐνεθυμήθη καὶ τὸν Σεβ/τον Μητροπολίτην Κιτίου κ. Ἐπιφάνειον, ὁ ὁποῖος εἰς τὴν διὰ τῶν δύο Κληρικῶν τοῦ ἀποσταλεῖσαν καὶ ἐκφωνηθεῖσαν προσφώνησιν, ἀνεγνώρισεν εἰς τὴν Σεβασμιότητά του «ἀγιοσύνην καὶ μεγάλην πείραν», ἡ ὁποία θά βοηθήσῃ ἀφάντιστα τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὥστε ὁ «νέος Ἀρχιεπίσκοπος» «νά ἀντιμετώπισῃ ὅλας αὐτάς τὰς δυσκολίας πού παρουσιάζονται καὶ νά ἐξέλθῃ νικήτρια» (Αὐτόθι σελ. 158). Ἔτσι ὁ Σεβ/τος κ. Νικόλαος, ὡς ἀντάλλαγμα, ὑπόσχεται πῶς θά ἀνταποκριθῇ εἰς ὅ,τι τοῦ ζητήσῃ ὁ πιστός λαός καὶ ὁ Σεβ/τος Μητροπ. Κιτίου κ. Ἐπιφάνειος! Γράφει ἐπακριβῶς:

«Παρακαλοῦμεν (σ.σ. τοὺς δύο ἀντιπροσώπους Κληρικούς) νά μεταφέρουν πρὸς τὸν Ἐπίσκοπόν των καὶ τὸ εὐσεβές πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου τὴν ἀγάπην καὶ τὰς εὐχὰς ὅλων ἡμῶν ἀλλὰ καὶ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι θά εἴμεθα πάντοτε ἄρωγοί εἰς ὅ,τι καὶ ὅποτε χρειασθοῦν ἀπὸ ἡμᾶς» (Αὐτόθι σελ. 174). Ὁ Σεβ/τος κ. Νικόλαος, ὡς κοινός δημαγωγός πολιτικάντης ὑπόσχεται καὶ διαβεβαίωσιν ὅτι ὁ ἴδιος καὶ ἡ Ἱερά Σύνοδος του, δηλαδή ἡ ἐνεργοῦσα ὡς πραξικοπηματική φατριαστική ὁμάς του, «θά εἶναι πάντοτε ἄρωγοί εἰς ὅ,τι καὶ ὅποτε χρειασθοῦν ἀπὸ ἡμᾶς»! Ἐν προκειμένῳ, ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον χρειάζεται καὶ ἐπιθυμεῖ ὁ Σεβ/τος κ. Ἐπιφάνιος εἶναι νά ἔχῃ τὴν ἄρωγὴν τοῦ κ. Νικολάου διὰ τὴν χειροτονίαν Ἐπισκόπου, ποίου ὅμως ὑποψηφίου καὶ ὑπὸ ποίας συνθήκας καὶ λοιπά, αὐτά δέν λέγονται, ἐνῶ εἶναι τὸ πρόβλημα. Πάντως τὸ σκηνικὸ καὶ ἐδῶ ἐστήθη ἐπιτυχῶς! Ὁ Σεβ/τος κ. Ἐπιφάνιος, προφανῶς εἶπεν, «θά στείλω ἐκπροσώπους, θά σοῦ συμπαρασταθῶ, θά σέ λιβανίσω, ἀλλὰ θά μοῦ κάνῃς τὴν χειροτονία πού θέλω». Καὶ ὁ «νέος Ἀρχιεπίσκοπος» ἀπήντησεν ἐπισήμως: «Ὅ,τι καὶ ὅποτε» τὸ ζητήσετε Σεβασμιώτατε, «ἡ ἀγιοσύνη μου καὶ ἡ μεγάλη μου πείρα» τὴν ὁποῖαν ἀναγνωρίζετε εἶναι «εἰς τὴν διάθεσίν σας»! Ὅποια πτώσις, ὁποῖος εὐτελισμός, ὁποῖα βδελύγματα συναλλαγῶν!

Συνθηματολογία ἐντυπωσιακή, ἀλλὰ κενή

Ἐκλείσει τὸν «Ἐνθρονιστήριον λόγον» τοῦ ὁ Σεβ. Πειραιῶς μέ ἓνα μακροσκελές ἀλλεπάλληλον μήνυμα, τὸ ὁποῖον εἰς τὴν οὐσίαν εἶναι χωρὶς νόημα καὶ διευτυπῶθῃ ἀνεύθυνα, χωρὶς νά παρέχῃ ἀφ' ἑαυτοῦ του καμμίαν ἐγγύησιν, ἐγίνε δέ διὰ νά ἐξυπηρετήσῃ ἀποκλειστικῶς τὴν δημαγωγία, διότι οἱ ἀφελεῖς, οἱ ὁποῖοι τὸ ἤκουσαν, προφανῶς νά εἶπον: «Τί ἄλλο καλύτερο μποροῦσε νά πῇ».

Ἰδοὺ αὐτὸ τὸ μήνυμα: «Τὸ μήνυμα τῆς σημερινῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐορτάζομεν τὸ μεγάλο γεγονός τῆς Πεντηκοστῆς, δηλαδή τὴν ἐπιδημίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Παρακλήτου, εἶναι ἡ κλήσις πρὸς ἐνότητα καθότι «ὅτε τοῦ πυρός τὰς γλώσσας διένειμεν εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσεν». Καὶ ἡμεῖς ἀπ' αὐτῆς τῆς θέσεως κατὰ τὴν φοβερὰν δι' ἡμᾶς καὶ ἱεράν στιγμήν τῆς ἐνθρονίσεως ἡμῶν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν τοῦτο τὸ μήνυμα

ἀποστέλλομεν καὶ ἀπευθύνομεν πρὸς πᾶσαν κατευθύνσιν. Μήνυμα ἐνότητος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, μήνυμα ἐνότητος ἐν τῇ Ἀληθείᾳ, μήνυμα ἐνότητος ἐν τῇ Ὁρθοδοξίᾳ, μήνυμα ἐνότητος ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ Ὁμολογίᾳ πρὸς θεραπείαν τῶν σχισμάτων καὶ τῶν διαιρέσεων καὶ κατίσχουσιν τῆς γνησίας Ὁρθοδόξου Πίστεως εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς. Πρὸς τοῦτο δὲ ζητοῦμε τὴν συμπαράστασιν καὶ τὰς προσευχὰς ὅλων ὑμῶν».

Δέν θά εἶχε κανεῖς νά ἀντεῖπῃ εἰς τὰ ἀνωτέρω μηνύματα, ἂν ὁ Σεβ/τος διὰ τῆς μέχρι σήμερον στάσεώς του παρεῖχεν, ἔστω καὶ τὴν στοιχειώδη ἐγγύησιν διὰ ἐνότητα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, δηλαδή ἐν τῇ Ἀληθείᾳ, Ὁρθοδοξίᾳ, Ὁμολογίᾳ – Ἐκκλησιολογίᾳ, Ἀποστολικῇ Διαδοχῇ καὶ τῇ Κανονικῇ Τάξει. Ἄλλωστε αὐτὰ τὰ μηνύματ' αὐτὰ κηρύσσουν καὶ ὅλοι οἱ «χριστέμποροι» καὶ καταχρασταὶ τῶν ἀπλῶν χριστιανῶν ὅλων τῶν παρατάξεων καὶ μάλιστα τινές καὶ ὑπερθεματίζουν γιὰ ἔνωσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς «Ἐκκλησιολογίας τοῦ 1935»!... Δέν θέλουν ὅμως νά συζητήσουν τὸ θέμα τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς! Ἄλλωστε κατὰ τὸ 1999, ὅταν τὰ πάντα εἶχον συμφωνηθεῖ μέ τοὺς Φλωρινικοὺς, ὁ Μακαριώτατος εἰσηγεῖτο τὴν ἔνωσιν μέ μόνην τὴν κοινὴν Ὁμολογίαν χωρὶς νά θέτῃ ὡς βάσιν, καὶ τὴν Ἀποστολικὴν Διαδοχὴν!... Ὅπερ εἰσήμαινε ὅτι καὶ ἡ βάσις τῆς Ἐκκλησιολογίας ἦτο μία ἀπάτη.

Θά εἶχον ἀξίαν, ὅσα διεμήνυσεν ὁ Σεβ/τος, ἂν ἔλεγεν ἔνωσις ἐν τῇ Ἐκκλησιολογίᾳ τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῇ γνησίᾳ καὶ ἀδιακόπῳ Ἀποστολικῇ Διαδοχῇ, τὴν ὁποίαν οἱ Ἐπίσκοποι καὶ ὁ Κλῆρος τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἔλκουν ἐκ τῶν χειροτονιῶν τοῦ 1935 καὶ 1948. Θά εἶχον ποῖαν τινὰ σημασίαν ἂν ὁ Σεβ/τος κ. Νικόλαος ἀπὸ τὸ 1976, ὅταν ἐξεδόθη τὸ 54/76 ὑπὲρ αὐτοῦ «Ἀπαλλακτικὸν Βούλευμα», ὡς βλάσφημον κατὰ τε τῆς Ἐκκλησιολογίας καὶ τῆς Ἀποστολικῆς του Διαδοχῆς, τὸ ἔφερνε εἰς τὴν Σύνοδον καὶ δημοσίως ἐδήλωνεν ὅτι ἐπλανήθη τὸ Συμβούλιον Πλημμελειοδικῶν Πειραιῶς καὶ ὠμολόγει, μέ ὁποιαδήποτε συνέπειαν, τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησιολογίαν καὶ τὴν γνησιότητα καὶ πληρότητα τῆς Ἀποστολικῆς του Διαδοχῆς. Θά εἶχον ποῖαν τινὰ σημασίαν, ἂν καὶ σήμερα μετὰ ἀπὸ χιλιάδες σελίδες ἐγγράφων, Ὑπομνημάτων, Διαμαρτυριῶν καὶ Καταγγελιῶν ἐπὶ θεμάτων καθαπτομένων ΑΜΕΣΩΣ ἢ ΕΜΜΕΣΩΣ τῆς Ἐκκλησιολογίας καὶ τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς, ὁ ἴδιος καὶ ἡ φατριαστικὴ καὶ κακὸς ὁμάς του, δέν τὰ ἔθαπτε εἰς τὰ Ἀρχεῖα, ἀλλὰ κατεδέχοντο ἐν Ἀγάπῃ καὶ Ἀληθείᾳ καὶ Κανονικῇ Τάξει νά τεθοῦν ἐπὶ τῆς κοινῆς τραπέζης, προηγουμένου ἐννοεῖται τοῦ βδελύγματος, τὸ ὁποῖον συνέθεσεν ἡ ἱερόσυλος παραίτησις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, Ἀνδρέου. Αὐτὸ θά ἦτο τὸ μοναδικὸν καλὸν μήνυμα καὶ ἡ καλὴ Ὁμολογία. Ἀλλά δι' αὐτὴν ἡμεῖς διωκόμεθα.

Ἀλήθεια πόσω εὐκόλῳ εἶναι νά ἐντυπωσιάζωμεν τοὺς ἄλλους καὶ νά τοὺς πλανῶμεν, καὶ νά «ζητῶμεν καὶ τὴν συμπαράστασιν των» δίκην πολιτικῶν, οἱ ὁποῖοι ἀγρεύουν ψηφοφόρους; Οἱ πολιτικοὶ ὥστόσο εἰς ἔχουν κάποιο ἐλαφρυντικόν, πολιτικοὶ γάρ! Ποῖον ἐλαφρυντικόν ὅμως μπορεῖ νά ἔχῃ ὁ Σεβ/τος κ. Νικόλαος καὶ ἡ ληστρικὴ καὶ ὡς ἄπιστος πολιτευομένη Ἐπισκοπικὴ ὁμάς του;

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς

ΚΗΡΥΚΟΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἐπί Τοῦ δεινοῦ ἐκκλησιαστικοῦ προβλήματος
τῆς "παραίτησεως" τοῦ Μακαριωτάτου

Παραθέτομεν δύο Ἐπιστολάς τοῦ Παν/του Ἱερομ. π. Ἀμφιλοχίου πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχ/πον κ. Ἀνδρέαν καὶ τοὺς Σεβ/τους Ἀρχιερεῖς, διὰ τῶν ὁποίων ἐκφράζει τὴν μεγάλην του ἀγωνίαν καὶ ἀνησυχίαν διὰ τὴν πορείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μας πραγμάτων, ἐλέγχει δὲ καὶ καυτηριάζει τὰ θλιβερά «ἐκκλησιαστικά γεγονότα», καὶ τὰ ψεῦδη, τὰς σκευωρίας, τὰς ἀντικανονικότητας, τὰς ἀδικίας, τὰς ἐμπαθείας καὶ τὰς σκοπιμότητας ποὺ ἔφεραν πάλιν τοὺς πιστοὺς εἰς μεγάλην δοκιμασίαν. Μία εἶναι ἡ ἐξοδος ἐκ τοῦ ἀδιεξόδου, ἡ μετάνοια, πρὶν εἶναι ἀργά. Ὁ Παν/τος π. Ἀμφιλόχιος κάμνει θερμὴν ἐκκλησιν νὰ ἀνακαλέσῃ ὁ Μακαριώτατος τὴν «παραίτησίν» του, καὶ ἀναζητήσῃ τρόπον θεραπείας τοῦ κακοῦ, ἄλλως θὰ κριθῇ ἡ πράξις αὐτή, ὡς πράξις προδοσίας. Ἡ πρώτη ἐπιστολὴ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Μακαριώτατον. Ἰδοὺ αὕτη:

† ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ ΤΑΜΠΟΥΡΑΣ
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ
40007 Σ.Σ. ΡΑΨΑΝΗΣ ΛΑΡΙΣΑ

Ἐν Ἱ. Μ. Ἀγ. Ἀποστόλων τῇ 13 Σεπτ. 2003

ΠΡΟΣ

τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἀνδρέαν

Μακαριώτατε, εὐλογεῖτε.

Δέν γνωρίζομε τὰς βουλὰς τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις σᾶς ἐτίμησε μέ τό ἀξίωμα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ ἐλαχιστότης μου σᾶς ἐγνώρισα ὡς Ἀρχιεπίσκοπον καὶ ὡς πνευματικόν μου πατέρα. Ἐζῆσα πολλὰ ἔτη μαζί σας. Σᾶς ἐγνώρισα πολὺ καλὰ καὶ «ἀπ' ἔξω καὶ ἀπό μέσα», πού λέει καὶ ὁ λαός, καὶ θέλω ἀπὸ τὴν θέσι μου νὰ σᾶς διαβεβαιώσω, ὅτι ποτέ δέν μοῦ ἐδώσατε τὴν ἀφορμὴ νὰ διανοηθῶ τό σημερινό σας κατάντημα. Διὰ ποίας αἰτίας, ὅμως, παρεχώρησεν ὁ Θεός νὰ φθάσετε (ἢ νὰ σᾶς φθάσουν) σ' αὐτό τό ἐσχάτο σημεῖο πτώσεως; Διὰ ποίας ἀφορμὰς ἐπέτρεψεν ὁ Θεός νὰ φθάσετε εἰς τέτοιο σημεῖο, ὥστε νὰ παραιτηθῆτε ἀπὸ τὰ Ἀρχιεπισκοπικά σας καθήκοντα καὶ νὰ προδώσετε τὴν νύμφη σας Ἀρχιεπισκοπὴ πού σᾶς ἐτίμησε; Δέν παραιτηθήκατε τότε πού ὁ πρῶν Ἀττικῆς Ματθαῖος ἐχρησιμοποίησε τὰ ὅπλα τοῦ Καίσαρος, καὶ παραιτηθήκατε τώρα «στά καλὰ καθούμενα»; Τώρα πού θὰ ἔπρεπε νὰ καθαρίσετε τὴν «βρωμιὰ» πού ἄφησαν οἱ πέντε;

Εἰς τὴν ἀρχὴ εἶπατε πὼς παραιτηθήκατε «διὰ λόγους ἀσθενείας», πράξις τελείως ἀδικαιολόγητος, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἱ.Σ., ὁ ὁποῖος δύναται Κανονικῶς καὶ ἀκωλύτως νὰ ἀναλαμβάνῃ τὰ καθήκοντα τοῦ Προέδρου, ὅταν

αὐτός δι' οἰονδήποτε λόγον ἀδυνατεῖ. Ἐδῶ ὅμως ἀπεδείξατε ὅτι ψεύδεσθε, διότι ἡ συγκεκριμένη ἀσθενεία σας δέν ἀποτελεῖ λόγον παραιτήσεως, καί προκύπτει ὅτι ἐμπαίζετε καί ὅλους ἡμᾶς Κλήρον καί Λαόν, πού σᾶς ἀγαπήσαμε καί σᾶς εὐλαβηθήκαμε. Naί, μᾶς «κοροϊδεύετε» Μακαριώτατε, διότι ἀφ' ἑνός καθημερινῶς ἐμφανίζεσθε, ὅπως πράγματι εἴσθε, ὁ πιό ὑγιής, ἀφ' ἑτέρου, ἐνῶ παραιτηθήκατε ἀπό τήν πιό κοντινή Μητρόπολι, δηλαδή τήν Ἀρχιεπισκοπή τῶν Ἀθηνῶν, μετὰ ἀπό λίγο ἀναλάβετε καθήκοντα τῆς μακρυνῆς Ἐπισκοπῆς Πατρῶν! **Διά τήν Ἀθήνα εἰσαχθάν ἀσθενής, διά τήν Πάτρα δέν εἴσθε;**

Ἐάν ὅμως παρά ταῦτα πιστεύετε, ὅτι εἴσθε «ἀσθενής» καί ἔπρεπε νά παραιτηθῆτε σύμφωνα μέ τούς Ἱεροῦς Κανόνας, δηλαδή ἀφοῦ ἐνεκρίνετο ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο, καί ὄχι ἀπό τούς τρεῖς Ἐπισκόπους, νά ἀφήσετε τὰ ὠμόφορα καί τὰ Ἐπιτραχήλια εἰς τήν ἄκρην, καί νά καθήσετε εἰς ἕν κελλίον ὡς ἀπλός μοναχός καί οὕτω νά τελειώσετε ἡσύχως τόν βίον σας. **Διότι αὐτά τὰ τερτίπια, Μακαριώτατε, δέν εἶναι ὀρθοδόξων ἀνδρῶν, ἀλλά «μυρίζουν» ἀπό μακρυνά σχέδια ξένων Κέντρων. Μυρίζουν καθαράν προδοσίαν καί μάλιστα τήν ἐσχάτην.** Τήν προδοσίαν, ὅμως, καθώς γνωρίζετε, ἐπειδὴ πάντοτε ἐξυπηρετεῖ τὰ ἄνομα συμφέροντα, τήν ἀγάπησαν πολλοί, τόν προδότην οὐδεῖς.

Καί παραιτούμενος, Μακαριώτατε, εἰς ποῖον παρεδώσατε τήν ἐμπιστευθεῖσαν Ὑμῖν Μητρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν. Μήπως εἰς κανέναν τίμιον καί προκομένον, ὅπως παρέδωκεν ὁ Χριστός εἰς τόν Ἰωάννην τήν Μητέρα του; Ὁχι. Τήν παρεδώκατε εἰς τόν Πειραιῶς Νικόλαον, σάν νά μὴν ἐγνωρίζατε τό ποιόν του. Καί μάλιστα μέ ὄρους, ὅπως νά διωχθῇ ὁ Σεβ/τος Κήρυκος ἀπό τόν Ἱερόν Ναόν Ἀχαρνῶν καί νά χειροτονηθοῦν οἱ Τσακίρογλου! Εἰς ἐκεῖνον εἰς τόν ὁποῖον «παρεδώκατε» τήν Μητρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν, ἔχουν σταλεῖ, καθώς πολύ καλά γνωρίζετε, πολλοί Καταγγελίσι εἰς βάρος του, καί μάλιστα βαρεῖται, ὡς αἰρετικοῦ κλπ. Νά ὑπενθυμίσω μερικὰς ἀπό αὐτάς.

Εἶναι κατηγοημένοι: α) **Ἀπό τήν ἐλαχιστότητά μου** ὡς «Μαγδαληνός», διότι ἀντιγράφει τήν Μαγδαληνήν τῆς Κοζάνης, δέχεται καί τὰ ἐκείνης αἰρετικά φρονήματα. β) **Ἀπό τήν Καθηγήτριαν κ. Ἀ. Παπαμιχαήλ**, ὡς αἰρετικός καί παρερμηνευτής πολλῶν ἀγιοπατερικῶν κειμένων, ἰδιαιτέρως τοῦ Ἀγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ ὁποίου ὡς «μοιχόν» τόν ἐπικαθήσατε διὰ νά τόν σπιλῶν, εἰς ἀντίθεσιν μέ ἐκεῖνον πού τόν ἐλάμπρυνεν. γ) **Ἀπό τόν κ. Δ. Κάτσουρα**, ἐπίσης ὡς βλάσφημος καί αἰρετικός. δ) **Ἀπό τούς Φλωριναίους**, ὡς αἰρετικός καί βλάσφημος. ε) **Ἀπό τόν κ. Χρήστο Νοῦκα**. στ) **Ἀπό τήν «ΟΡΘΟΔΟΣΟ ΠΙΝΟΗ»**, ὡς δεχόμενον ἀσυζητητὴ τὰς ἀποφάσεις καί βουλεύματα τῶν δικαστρίων, τὰ ὁποῖα τόν ἀναγνωρίζουν ὡς Ἐπίσκοπον ἀπό τήν χειροθεσίαν τοῦ 1971, καί τὰ ἄλλα, ὅπως π.χ. ὁ Βρεσθένης Ματθαῖος Ἰδρυσε τό 1937 δική του νέα Ἐκκλησία, καί ὅτι ἦτο χειροτονημένος ἀπό καθηρημένον Ἐπίσκοπον κλπ. ζ) **Ἀπό τόν κ. Ἀνέστην Χατζήν**.

Ἀντί λοιπόν νά ἐξετάσετε τὰς ἐναντίον τοῦ Σεβ. Πειραιῶς Νικολάου καταγγελίας, καί νά τόν βοηθήσετε νά διορθῶσιν, τόν «βραβεύσατε» μέ τό τοῦ «Ἀρχιεπισκόπου» ἀξίωμα; Καί τοῦτο, τό νά «βραβεύωνται» δηλαδή οἱ ἄδικοι καί νά διώκωνται οἱ ὑπερασπιζόμενοι τό δίκαιον καί τήν ἀλήθεια, εἶναι ἀναμφισβητήτως σημεῖν τῆς

ἐκ μέρους σας προδοσίας, χάριν τῆς ὁποίας μεθοδεύονται ὅλα αὐτά. Εἰς αὐτόν λοιπόν τόν Ἐπίσκοπον, τόν ἀρνητὴν τῆς Ἐκκλησιολογίας καὶ τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς παρεδώκατε τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν τῶν Ἀθηνῶν; Δέν βλέπετε εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδόμενα περιοδικὰ πῶς ποζάρει φωτογραφούμενος ὑπεράνω τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, ὡς ἐκεῖνον πού ἔλεγε: «Στήσω τὸν θρόνον μου...»; **Θέλετε καὶ ἄλλας μαρτυρίας περὶ τοῦ ἀνδρός;**

Λοιπόν, Μακαριώτατε, ὕστερα ἀπὸ τὰ ἐλάχιστα αὐτά, σᾶς παρακαλῶ πολὺ, καὶ σᾶς ἱκετεύω, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, **μετανοεῖστε καὶ ἀνακαλέστε ἀμέσως τὴν παραίτησίν σας, ζητήστε τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ πού διεπράξατε, καὶ ἀναλάβετε τὰ καθήκονα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.** Μὲ τὴν ἀνάκλησιν καὶ αἴτησιν συγγνώμης, **πρῶτον** θὰ ἀπαλλάξητε τὸν ἑαυτὸν σας ἀπὸ τὴν αἰώνιον κόλασιν, πού ἤδη ἀνοίξε τὸ στόμα της νὰ σᾶς καταπιῇ, **δεύτερον** θὰ ἐλευθερώσετε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸν ἱερόν Ἀγῶνα ἀπὸ τὴν τρικυμία πού ἐσεῖς ἐσηκώσατε μέ τίς παρανομίες σας καὶ θὰ ματαιωθοῦν τὰ σχέδια τῶν ξένων Κέντρων καὶ **τρίτον** θὰ ἀπαλλάξητε καὶ τὸν ταλαίπωρον Σεβ. Πειραιῶς Νικόλαον ἀπὸ τὰς αἰσχρὰς πράξεις τοῦ πατραλοῦ, τοῦ ματαιόφρονος καὶ λοιπῶν παθῶν.

Σᾶς ὑπενθυμίζω, Μακαριώτατε, ὅτι εἴσθε ὁ κύριος ὑπεύθυνος τῆς δοκιμασίας πού διέρχεται ὁ ἱερός ἀγὼν καὶ τῆς ἀθλίας καταστάσεως πού εὐρισκόμεθα σήμερον. Διὰ τοῦτο ἐπαναλαμβάνω, **προλάβετε καὶ ἀνακαλέστε τὴν παραίτησίν σας, διὰ τὸ καλὸν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ ἰδικόν σας,** ἵνα εὕρητε συγχώρησιν ἀπὸ τὸν δίκαιον Κριτὴν. Εἰδ' ἄλλως, μὴ γένοιτο, φοβοῦμαι ὅτι θὰ κριθῇτε μετὰ τοῦ Ἰσκαριώτου Ἰούδα καὶ τοῦ Ἀρείου.

Τὸ πνευματικόν σας τέκνον

† Ἱερομόναχος Ἀμφιλόχιος Ταμπουράς

* * *

Παραθέτομεν καὶ τὴν β' ἐπιστολὴν τοῦ π. Ἀμφιλοχίου, ἡ ὁποία ἀπευθύνεται εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς, οἱ ὅποιοι ἀπὸ τὴν 5.2.2003 συνήρρησαν εἰς τὸ βδέλυγμα τῆς Ἱεροσύλου συμπαιγνίας καὶ τελικῶς «ἐξέλεξαν» καὶ «ἐτοποθέτησαν» τὸν Σεβ/τον Πειραιῶς κ. Νικόλαον ὡς μοιχόν εἰς τὸν θρόνον τῶν Ἀθηνῶν. Ἰδοὺ καὶ αὕτη:

ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΝ ΤΑΜΠΟΥΡΑΣ

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

ΡΑΨΑΝΗ ΛΑΡΙΣΗΣ

Ἐν Ἱ.Μ. Ἀγίων Ἀποστόλων τῇ 24 Ὀκτ. 2003

ΠΡΟΣ

**τούς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας Νικόλαο, Γαλακτίωνα,
Παχώμιο καὶ Γοργόνιο**

Σεβασμιώτατοι, Εὐλογεῖτε.

Διαβάζουμε εἰς τὰς Ἐφημερίδας: «Οἱ... χαλίφηδες τοῦ Βατικανοῦ».

«Ὁ ἀείμνηστος Σεραφεῖμ μιλοῦσε γιὰ «κοράκια» γύρω ἀπὸ τὸν θρόνον του...
Μέ τὸ ἴδιο, πικρὸ συναίσθημα πρέπει νὰ διάγει τίς τελευταῖες ἡμέρες του ὁ

γρηαίος Ποντίφικας, ακούγοντας τό κρώξιμο τῶν δικῶν του «κοράκων». Παίρνοντας τή σκυτάλη ἀπό τόν «σιδηροῦν καρδινάλιο» Γιόζεφ Ράτзинγκερ, πού δήλωσε ὅτι «ὁ Πάπας δέν εἶναι καλᾶ...», ὁ εἰκονιζόμενος ἀρχιεπίσκοπος Βιέννης (παραλείπουμε τήν φωτογραφία του), προχώρησε ἕνα βῆμα παραπέρα, διαπιστώνοντας πῶς «ὁ Πάπας πεθαίνει». Εὐτυχῶς, εἶχε τό τάκτ νά διευκρινίσει ὅτι «δέν ξέρει πόσο κοντά στόν θάνατο βρίσκεται ὁ Ποντίφικας»! Αἴγη ὑπομονή, Ἅγιοι Πατέρες! Ὅλοι θά φᾶτε ἀπό τόν ἄρτο τῆς ἐξουσίας. (5 Ὀκτωβρίου 2003 Ἑφημερίς: ΕΘΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ).

Ὅλοι ἐνθυμούμεθα ὅτι ὁ Σεραφεῖμ τά τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του, ἐνῶ ἦταν βαρεῖά ἀσθενής καί ὑπέργηρος, δέν παρητήθη. Παρέμεινε εἰς τόν θρόνον του μέχρι τέλους. Διά τόν λόγον αὐτόν οἱ «Κόρακες» τόν ἐσεβάσθησαν, δέν ἔτρεξαν νά πάσουν τήν ἐξουσίαν, ἀλλά περίμεναν πρῶτα τόν θάνατόν του. Τό ἴδιο βλέπουμε νά γίνεται καί μέ τόν Πάπα, πού βρίσκεται στά τελευταῖα του. Δηλαδή οἱ αἱρετικοί καί ἄπ.στοι «κόρακες», περιμένουν τόν θάνατον τῶν ἡγετῶν των, καί κατόπιν ἐκδηλώνουν τίς ἀρπακτικές των διαθέσεις διά κατάληψιν τῆς ἐξουσίας, ὅπως ἀκριβῶς συμβαίνει καί μέ τούς φυσικούς κόρακες, ἡ τά ὄρνεα, πού περιμένουν νά ἀποθάνουν τά ζῶς, καί μετά ρίπτονται καί τά κατασπαράσσουν.

Σεβασμιώτατοι, ὑμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι Ἐπίσκοποι, δέν διδάσκεσθε οὔτε ἐκ τῶν «κοράκων» τοῦ νεοημερολογιτισμοῦ καί τοῦ παπισμοῦ, οὔτε ἐκ τῶν φυσικῶν κοράκων; Δηλαδή δέν ἐνδιαφέρεσθε νά ἔχη... ἀνεπαίσχυντα τά τέλη τῆς ζωῆς του ὁ Μακαριώτατος; Δέν περιμένετε νά πεθάνῃ ἡσυχά καί κατόπιν νά λάβετε κανονικά καί νόμιμα τήν ἐξουσίαν, ἀλλά ὥς λύκοι καί λέοντες, ζῶντος του καί εἰς καλήν κατάστασιν εὐρισκομένου, τοῦ ἀρπάξατε τόν θρόνον του, τόν καταστήσατε ἱερόσυλον, ὥστε καί νά μετανοήσῃ νά εἶναι δύσκολος ἡ ἀποκατάστασίς του;

Τά θηρία τῆς ζούγκλας, οἱ λύκοι καί οἱ λέοντες, τά ὁποῖα ἀρπάζουν ζῶντα τά θηράματά των, πολλάκις δέν τά τρώγουν εὐθύς ἀμέσως, ἀλλά πρῶτα ζωντανά καί καθώς εἶναι καταπληγμένα, τά «παίζουν» τυραννικά διά νά τά «χαροῦν» καλύτερα, καί ὅταν τελειώσουν τά τρώγουν. Οὕτω καί ὑμεῖς ἐπράξατε. Ἐκμεταλλεούμενοι τήν καλwsύνην τοῦ Μακαριωτάτου, τήν ἀπλότητά του καί τό γῆρας του, ἡ ἐν πάσῃ περιπτῶσει δέν γνωρίζω διά ποίας ἀμαρτίας, ἐκτός τῶν γνωστῶν ἀδικιῶν, παραλείψεων καί τοῦ κλυδωνισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας, παρεχώρησεν ὁ Θεός, ὥστε πρό τῆς ἐκ τοῦ βίου ἐξόδου του νά γελοιοποιηθῇ τοσοῦτον καί νά καταστῇ βλάσφημος. Τόν ἀτιμάσατε εἰς τήν κυριολεξία, τόν ξευτελίσατε καί τώρα τόν «παίζετε» μέχρι νά ἀποθάνῃ, μή δυνάμενος ζαλιμένος καί τραυματισμένος ἀπό τούς Τσακίρογλου νά ἀντιδράσῃ ἡ νά ἀρνηθῇ, διότι δυστυχῶς καί οἱ συνεπίσκοποί του δέν ἐστάθησαν ἀντάξιοι τῆς ἀποστολῆς των καί ἡμάρτησαν ἐξ ἴσου, ἡ καί περισσότερο, ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Χριστοῦ. Καί ἐνῶ δήλωσε ἡδη ἐν ἀσθενείᾳ, ἐπανειλημμένως τήν μιά τόν στέλνετε εἰς Κύπρον διά νά ἐνημερώσῃ καί ἐκεῖ, ὅτι ὁ παλαιοημερολογιτικός Οἰκουμενισμός προχωρεῖ κανονικά, διά νά μὴν ὑπάρξῃ ἐκεῖθεν κανένας ξεσηκωμός. Τήν ἄλλην τόν στέλνετε εἰς Κατερίνην διά νά πείσῃ τόν Σεβ/τον

Γοργόνιον νά κατέβη ἐξάπαντος, ἔστω καί ὡς «ἐκτακτον περιστατικόν» με ἀσθενοφόρον ὄχημα εἰς τήν «Σύνοδον», διά νά ἐξοικονομήσετε τήν ψῆφον του. Ἄλλοτε τόν στέλνετε εἰς Πάτρας διά νά ποιμάνῃ ἐκεῖ τό κατά πολλά χιλιόμετρα μεμακρυσμένον ποίμνιον, ἐνῶ διά τό κοντικόν ποίμνιον τῶν Ἀθηνῶν εἶναι «ἀσθενής»! Βεβαίως αὐτό γίνεται πάλιν διά νά ἐξυπηρετηθοῦν τά ἄνομα συμφέροντα, μέ μίαν ἀκόμη ἀντικανονικήν καί ἐφάμαρτον «ψῆφον»! Ἐνεργεῖτε δηλαδή, ὅπως οἱ πολιτικοί πού κάνουν τά ἄνω κάτω διά μίαν ψῆφον.

Ἐπί πλέον δέ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἀνδρέας, εἶναι ὁ πνευματικός σας πατέρας, ὁ ὁποῖος σᾶς ἀνέδειξε εἰς ὅλα τά ἀξιώματα, ἀκόμη καί εἰς αὐτό τό ὑψηλότερο τῆς Ἀρχιερωσύνης, καί ἀντί τοῦ μεγίστου σεβασμοῦ καί εὐλαβείας πού ὠφεύλατε εἰς αὐτόν, ἰδιαίτερα τώρα εἰς τά γεράματά του, ἀντί ἔστω νά τόν ἀφήσετε ἐλεύθερο, ὥστε νά φύγῃ εἰρηνικά, ὀρθόδοξα καί ἀνεπαίσχυντα, καί μετά ὡς «κόρακες» νά ἀρπάξετε τήν ἐξουσίαν, Σεῖς τόν ἀτιμάζετε καί τόν «κατασφάζετε» ζῶντα καί προκαλεῖτε δι' ὅλους σας τήν ὀργήν τοῦ Κυρίου.

Καί διά νά μή φανῇ ὅτι μέ αὐτά πού γράφω πάλιν σᾶς ἀδικῶ, ἀκοῦστε τόν μέγαν Χρυσόστομον τί γράφει πρὸς τόν συνεξόριστον Κυριακόν: «Ἐκεῖνος, λέγω (ὁ Ἀρσάκιος) ὁ προβατόσχημος λύκος, ὁ ὁποῖος ἔχει μέν σχῆμα Ἐπισκόπου, εἶναι δέ μοιγός κατὰ ἀλήθειαν, διότι καθὼς ἡ γυνή ὀνομάζεται μοιχαλὶς, ὅταν ζῶντος τοῦ ἀνδρός της, λάβῃ ἄλλον ἄνδρα, οὕτω αὐτὸς εἶναι μοιγός οὐχὶ κατὰ σάρκα, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα, ἐπειδὴ ζῶντος ἐμοῦ τοῦ Ἐπισκόπου τῆς Κων/λεως, αὐτὸς ἤρπασε τόν θρόνον μου» (Συναξ. Ἰαν. σελ. 688).

Σεβ/τοι, τά τελευταῖα ἔτη ὁ σατανᾶς μᾶς κοσκινίζει ὡς τόν σῖτον μέ τό δερμόνι (χονδρό κόσκινον), καί ὁ ἱερός ἡμῶν ἀγών, ὃν παρελάβομεν ἀπὸ τόν μακαριστὸν Βρεσθένης Ματθαῖον, συνεχῶς προδίδεται. Ἡ εἰρήνευσις τῆς Ἐκκλησίας μας σήμερον ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ σᾶς. Διὰ τοῦτο σᾶς παρακαλῶ πολύ, φοβηθῆτε τόν Θεόν, καί ἐντραπήτε τοὺς ἀνθρώπους. Λυπηθῆτε τὰς ἀθανάτους ψυχὰς σας καί πράξετε ὅπωςδὴποτε τό καθῆκον σας, τό ὁποῖον γνωρίζετε, ἀλλὰ καί σᾶς ἔχει ὑποδειχθεῖ ἀπειρες φορές. Γιατί δέχεσθε νά σᾶς κρατοῦν δεσμίους τά ξένα Κέντρα καί οἱ ἐγκάθετοί τους, ἐνῶ καί αἱ ὑστεροβουλίαί σας καί οἱ ἰδιοτελεῖς σκοποὶ σᾶς ἔχουν προκαλέσει τύφλωσιν πνευματικήν;... Σᾶς παρακαλῶ, παραιτηθῆτε ἀπὸ τά ἄνομα σχέδιά σας, ὑποχρεώστε ἀμέσως τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κ. Ἀνδρέα, νά ἀνακαλέσῃ τήν παραιτήσιν του, νά ζητήσετε τήν θεραπείαν τῶν πνευματικῶν ἐγκλημάτων (ἀπὸ 5.2.2003), καί κατόπιν τεθεραπευμένος καί ἀποκατεστημένος νά ἀναλάβῃ πάλιν τά Ἀρχιεπισκοπικά του καθήκοντα, καί νά καλέσῃ μεγάλην Σύνοδον, εἰς τήν ὁποίαν νά συζητηθοῦν ἐν ἀγάπῃ καί φόβῳ Θεοῦ ὅλα τά θέματα τὰ ἀφορῶντα τήν Πίστιν καί τήν καλήν Ὁμολογίαν μας. Ἄν αὐτό κατορθωθῇ, θά συντριβῇ ὁ διάβολος, θά ἐπέλθῃ ἀμέσως ἡ ὁμένοια καί ἡ ἐνότηता μεταξύ μας καί θά κυριαρχήσῃ ἡ ἀγάπη πού εἶναι ὁ Θεός. Οὕτω θά χαροῦν οἱ Ἀγγελοι καί οἱ ἄνθρωποι καί θά θρηνήσουν μόνον οἱ δαίμονες.

Διότι πῶς ἄλλοιῶς δύναται νά ἐπέλθῃ ἡ εἰρήνη καί ἡ ὁμόνοια, ὅταν, ἐνῶ οἱ πέντε πρῶην Μητροπολίται ἔκαμαν τό σχίσμα, ὕβρισαν καί ἀναθεμάτισαν ὅλους τοὺς Ἁγίους Πατέρας, ἔκαψαν ὅλα τὰ συγράμματα ὁμοῦ μέ τὰς ἁγίας Εἰκόνας, καί σᾶς καθήρεσαν, καί ἐσεῖς τοὺς ἔχετε ἀκόμη σέ ἀργία; Μή πλανᾶσθε, ὅμως, διότι ἡ ἀργία εἶναι ποινὴ πού ἐπιβάλλεται εἰς ὀρθοδόξους, καί εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἐκκλησίας εὐρισκομένους, καί οὐχί εἰς τοὺς ἐκτός Αὐτῆς, δηλαδή τοὺς σχισματικούς, ὅπως ἐν προκειμένῳ εἶναι οἱ «πέντε», οἱ Φλωριναῖοι, οἱ Νεοημερολογῖται κλπ. Ἡ μήπως οἱ «πέντε εἶναι ὀρθόδοξοι» καί δέν τό γνωρίζουμε, διὰ τοῦτο τοὺς ἔχετε εἰς ἀργίαν; Ἐάν πιστεύουμε, ἔστω καί μέ τόν λογισμόν μόνον κάτι τέτοιο, τότε ἰσχύει ἡ «καθαίρεσις», τὴν ὁποίαν σᾶς ἔκαναν, μέ ὅλα τὰ ἐπιτίμια καί τὰ ἀναθέματα πού σᾶς ἐπέβαλαν, ὡς «νεοεικονομάχους» καί ὡς «σχισματικούς».

Ἄν ἐκεῖνοι εἶναι «ὀρθόδοξοι», τότε σεῖς εἴσθε σχισματοαιρετικοὶ καλόγεροι καί παύσετε νά ἐμφανίζεσθε ὡς Ἐπίσκοποι καί νά ταράσσετε τό σκάφος τῆς Ἐκκλησίας χειρότερα ἀπὸ κάθε ἄλλον ἐχθρόν καί πολέμιον τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἐν τοιαύτῃ, ὅμως περιπτώσει ἁγιοποιεῖσθε καί τοὺς τρεῖς πεθαμένους σχισματοαιρετικούς πρῶην Μητροπολίτας, βραβεύσατε καί τοὺς ζῶντας ὡς ἀγωνιστάς κατὰ τῆς «αἰρέσεως τῆς νεοεικονομαχίας», οἱ ὅποιοι ἀσεβέστατα διὰ νά διαιωνίσουν τὴν σχισματοαίρεσί τους προέβησαν καί εἰς ἐκνόμους ψευδοχειροτονίας, αἱ ὁποῖαι πέραν τοῦ ὅτι ἐξευτελίζουν τὰς ὑφ' ἐνός ἀπαραιτήτους χειροτονίας τοῦ 1948, ἀποδεικνύουν, ὅτι ἐσάλεψε ὁ νοῦς των καί ὑποτάσσουν τὰ πάντα εἰς τό σατανικόν θέλημά τους. Βάλετε ὅλους καί εἰς τὰ δίπτυχα, καί σβῆστε τὰ δικά μας ὀνόματα. Βάλτε καί τὰ ὀνόματα τῶν Φλωρινικῶν καί ἀργότερα καί τῶν νεοημερολογιτῶν, καί κηρῦξτε τό σχίσμα σας, διότι ἤδη ἐκ τῶν ἔργων σας, ἐφ' ὅσον δέν μετανοεῖτε, θεωρεῖσθε καί ἐκτός Ἐκκλησίας.

Σεβασμιώτατοι τόσα ψεῦδη, τόσαι σκευωρίαί, τόσαι ἀντικανονικαί, ἄδικοι, ἐμπαθεῖς καί σκόπιμα «ἀποφάσεις», τόση κατάλυσις τῆς Κανονικῆς Τάξεως, τόσα θέματα Πίστεως καί Ὁμολογίας, νομίζετε ὅτι δέν θά ἐξήτουν ἐκδίκησιν; Ἀντιλαμβάνομαι τί θά πῆτε καί πόσοι θά τρίξουν τὰ δόντιά τους. Ἀντιλαμβάνομαι τοὺς λεοντείους βρυχηθμούς τῶν προδοτῶν... Διὰ τοῦτο ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ ὀρθοδόξου Κληρικοῦ, ἀπευθύνομαι εἰς ὅσους ἀκόμη μποροῦν νά σκέπτονται καί νά ἀκούουν τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεώς των καί κάμνω θερμὴν ἔκκλησιν νά ἀκούσουμε ὅλοι τὴν ἐντολήν τοῦ Κυρίου... καί νά σπεύσωμεν, ὅσον εἶναι καιρὸς, καί πρὶν ἔλθῃ ἡ νύξ τοῦ θανάτου, διότι τότε εἰς οὐδέν θά μᾶς ὠφελήσουν οἱ θρηνοὶ, ἀφοῦ ἤδη ἀπὸ τὴν στιγμήν τοῦ θανάτου θά εἶναι ἔμπροσθέν μας ἡ κρίσις.

Μέ ἀγάπην Χριστοῦ καί ἀγωνίαν διατελοῦμεν

Ἐλάχιστος ἐν Ἱερομονάχοις

† Ἱερομόναχος Ἀμφιλόχιος Ταμπουράς

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

ΜΥΡΙΟΒΙΒΛΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

"Ὑπὸ Τῆν σκέωην καί ὡρός Τιμῆν Τοῦ Μεγάλου Φωτίου"

Μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί μέ τήν εὐκαιρία τῆς ὁλοκληρώσεως τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἰδρύματος ἀγ. Αἰκατερίνης, ὑλοποιήθηκε ἕνας ὑποκάρδιος πόθος τοῦ Σεβ. Μεσογαίας κ. Κηρύκου, ἡ δημιουργία **Ἐκκλησιαστικῆς Βιβλιοθήκης**. Ἡ ὅλη προσπάθεια ἔχει θεθεῖ ἀπό τήν προστασία τοῦ Μεγάλου Πατρός τῆς Ἐκκλησίας ἀγ. **Φωτίου Πατριάρχου ΚΠόλεως** καί γιά τόν λόγο αὐτό ὀνομάσθηκε **ΜΥΡΙΟΒΙΒΛΟΣ**, ἀπό τό γνωστό ἔργο τοῦ Ἱεροῦ Πατρός.

Ἡ νέα Βιβλιοθήκη ἔχει ἤδη ἐγκατασταθεῖ καί λειτουργεῖ σέ εἰδικά διαμορφωμένη αἴθουσα τοῦ ἱσογείου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἰδρύματος, μέ προοπτική ἀμέσους ἐπεκτάσεως σέ συνεχόμενη μεγαλύτερη αἴθουσα. Ἦδη ἔχουν τοποθετηθεῖ τὰ κατάλληλα ράφια καί ἔχει ἀρχίσει μία στοιχειώδης ἀρχειοθέτηση. Ἡ Βιβλιοθήκη στήν ἀνεπτυγμένη της μορφή θά περιλαμβάνει Ἀναγνώστηριο, ἠλεκτρονικά μέσα (τμήμα ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν), ἀλλά καί Ἐκθεση παλαιῶν ἐκδόσεων καί κειμηλίων.

Ἡ Βιβλιοθήκη στήν φάση αὐτή περιλαμβάνει βιβλία ἀπό τήν προσωπική βιβλιοθήκη τοῦ Σεβ/του κ. Κηρύκου, ἡ ὁποία συνολικῶς ἐντάσσεται σ' αὐτήν. Θά περιλάβει ἐπίσης καί τό μεγαλύτερο μέρος τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ **Κέντρου Ἀγιολογικῶν Μελετῶν «Ὁσίου Συμεῶν ὁ Μεταφραστής»**.

Ἀπό τῆς θέσεως αὐτῆς ἀπευθύνεται **ἐκκλησις πρὸς ὅλους τοὺς πιστοὺς**, νά ἐλθουν ἀρωγοί τῆς προσπάθειας, εἴτε συμμετέχοντες οἰκονομικῶς (γιά τήν ἀγορά ἐξοπλισμοῦ καί βιβλίων), εἴτε δωρίζοντες βιβλία θεολογικοῦ, φιλολογικοῦ καί ἱστορικοῦ ἀντικειμένου, σέ συννενόηση μέ τοὺς ὑπευθύνους, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὁ Διδάσκαλος κ. **Ἀνέστης Χατζῆς** καί ἡ Νομική Γραμματεὺς δ. **Ἄννα Μάρκου**.

Θεοῦ θέλοντος τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τῆς Βιβλιοθήκης θά πραγματοποιηθοῦν τὴν 6η Φεβρουαρίου ἐπομένου ἔτους 2004, κατὰ τὴν ἡμέρα μνήμης τοῦ Μεγάλου Φωτίου.

Ἀγαπητοὶ Ἀναγνώστες

1) **Ἐνισχύσατε τὴν ΜΥΡΙΟΒΙΒΛΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ** τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς. Πέραν τῆς Προσευχῆς, ἄλλοι τρόποι ἐνισχύσεως εἶναι:

- Ἡ οἰκονομικὴ συνεισφορά γιά τὴν ἀγορά ἐξοπλισμοῦ καί βιβλίων καί
- Ἡ διάθεσις βιβλίων θεολογικοῦ, φιλολογικοῦ καί ἱστορικοῦ περιεχομένου.

Γιά περισσότερες πληροφορίες ἐπικοινωνήστε μέ τοὺς Ὑπευθύνους κ. **Ἀνέστη Χατζῆ** (τηλ. 2610 33 34 69) καί δ. **Ἄννα Μάρκου** (τηλ. 210 55 44 859).

2) Τό προηγούμενο τεῦχος τῆς «Ο.Π.», μηνὸς **Σεπτεμβρίου** λόγω λάθους εἰς τὴν διεκπεραίωσιν, πιθανόν νά μὴν ἐστάλῃ εἰς ὀρισμένας διευθύνσεις. Παρακαλοῦνται ὅσοι ἀναγνώσται δὲν ἔλαβον τὸ ἐν λόγω ἱστορικόν τεῦχος, πού εἶναι ἀφιερωμένο εἰς τὰς **Ἐπισκοπικὰς χειρονίας τοῦ 1948 ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 55 ἐτῶν**, νά ἀπευθυνθοῦν εἰς τὰ τηλέφωνα τῆς **Γ. Μητροπόλεως** ἢ εἰς τὸ τηλ. 694.577.8091.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ

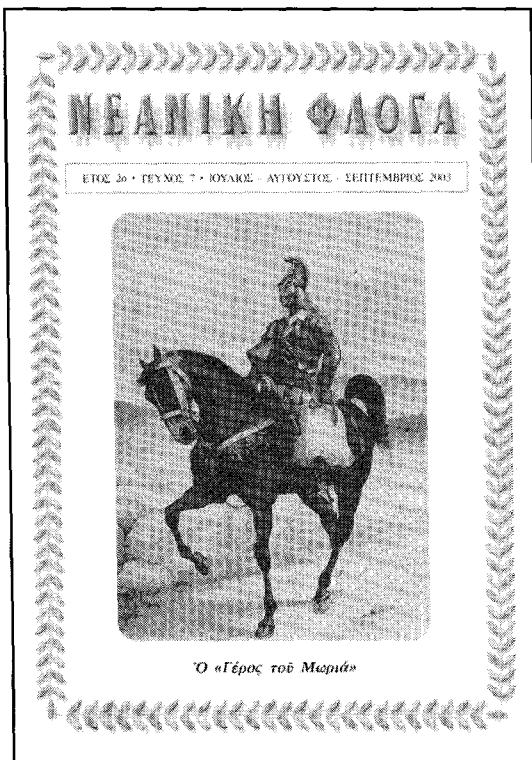
Τό 7ο Τεύχος Τῆς "ΝΕΑΝΙΚΗΣ ΦΛΟΓΑΣ"

Τόν παρελθόντα Φεβρουάριο 2003 συμπληρώθηκαν 160 χρόνια (4.2.1843 — 4.2.2003), ἀπό τόν θάνατο τοῦ Ἀρχιστρατήγου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 **Θεοδώρου Κολοκοτρώνη**. Ἀφιερωμένο, λοιπόν, στόν θρυλικό **Γέρο τοῦ Μωριά**, κυκλοφόρησε τό 7ο τεύχος (μηνῶν Ἰουλίου – Αὐγούστου – Σεπτεμβρίου 2003), τοῦ **Νεανικοῦ Περιοδικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσογαίας «ΝΕΑΝΙΚΗ ΦΛΟΓΑ»**.

Τό κύριο ἄρθρο μέ τίτλο «**Ὁ Ἥρωας τῶν Ἡρώων**» (σελ. 50-59), εἶναι συνεργασία τῆς **Κατηχητρίας Ἀθανασίας Σουλτσιώτη** (ἀποτελεῖ βελτιωμένο κείμενο ὁμιλίας της πού ἐκφωνήθηκε μέ τήν εὐκαιρία τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς τῆς 25ης Μαρτίου στό Κατηχητικό Σχολεῖο Ἱ. Ν. Γεννήσεως Τιμίου Προδρόμου Λαρίσης). Δημοσιεύονται ἀκόμη συνέχεια τοῦ ἀφιερώματος στόν **δάσκαλο τοῦ Γένους Ἠλία Μηνιάτη** (σελ. 60-62), συνέχεια τοῦ ἁρθρου τῆς **Παιδαγωγοῦ Μαριλένας Παπανικολάου** μέ τίτλο, «**Τό Ὁρησκειτικό μεταίχμιο (300-600 μ.Χ.) μέσα ἀπό τήν ποίηση τοῦ Καβάφη**» (σελ. 63-68) καί ἄρθρο τῆς Ὑπευθύνου τοῦ Περιοδικοῦ, **Παιδαγωγοῦ Ὁ-**

λυμπίας Χαλκίδου μέ τίτλο, «**Γαληνοτάτη Δημοκρατία τῆς Βενετίας - Αἰμοσταγῆς δυνάστης πρίν τήν Τουρκοκρατία**» (σελ. 70-72). Ἀκόμη στήν μόνιμη στήλη «**Ματιές στήν Λογοτεχνία**», δημοσιεύονται ἀποσπάσματα ἀπό τήν «**Φυλακή τοῦ κάτω κόσμου**» τοῦ **Μενέλαου Λουντέμη** καί τό «**Ἰδού**» τοῦ **Φλοράν Φλές**.

Κοινή εἶναι ἡ διαπίστωση τοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ, ὅτι ἡ «**Ν.Φ.**» ἐξελίσσεται σέ περιοδικό ἐπιπέδου. Ἰκανοποιεῖ, δηλαδή, τήν φιλοδοξία της νά γίνη βῆμα ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων νέων καί σύνδεσμος μεταξύ νέων πού ἔχουν ὑψηλές ἀνησυχίες. Γιά τόν λόγο αὐτό περιμένει τίς ἐργασίες, σκέψεις ἢ συμβουλές ὅλων τῶν νέων ἀναγνωστῶν της, προκειμένου νά τίς φιλοξενήσει στίς σελίδες της, ὥστε νά ἀκούωνται ὅλων οἱ φωνές, νά ἀνοίξη ἕνας πραγματικός διάλογος, νά ἀνάψη σέ ὅσο τό δυνατόν περισσοτέρους ἡ φλόγα τῆς πίστεως πρὸς τόν Χριστό, τῆς ἐλπίδος «ἐν Αὐτῷ» καί τῆς ἀγάτης πρὸς Αὐτόν καί τόν πλησίον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Κατά τούς μήνες Αύγουστο, Σεπτέμβριο και 'Οκτώβριο τ.έ. 2003, ο Σεβ. Μεσογαίας κ. Κήρυκος κινήθηκε ως εξής:

Από 1-14 Αύγουστου, χοροστάτησε στις 'Ακολουθίες των Παρακλήσεων πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, στὸν Ἱ. Ν. Ἀγ. Δημητρίου Ἀχαρνῶν.

Τὴν 15ῃ Αὐγούστου, ἑορτὴ τῆς Κοιμ. Θεοτόκου, ἱερούργησε καὶ προέστη τῆς λιτανεύσεως τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας, στὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ν. Παναγίας Σουμελᾶ Ἀχαρνῶν. Τὴν ἴδια ἡμέρα ἠγγήθηκε προσκυνηματικῆς ἐκδρομῆς ὁμάδος ἐνοριτῶν στὸ Προσκύνημα Παναγίας Σουμελᾶ στὸ Βέρμιο. Κατὰ τὴν προσκυνηματικὴ αὐτὴ ἐξόρμηση ἐπισκέφθηκε τὴν Ἱ. Μ. Παναγίας «Ἄξιον Ἑστὶ» Μεθώνης Πιερίας, ὅπου συναντήθηκε μὲ τὸν Σεβ. Βεροίας κ. Ταράσιο, καὶ τὴν Ἱ. Μ. Ἀγ. Ἀποστόλων Ραψάνης Λαρίσης, ὅπου συναντήθηκε μὲ τὸν Σεβ. Λαρίσης κ. Πανάρετο.

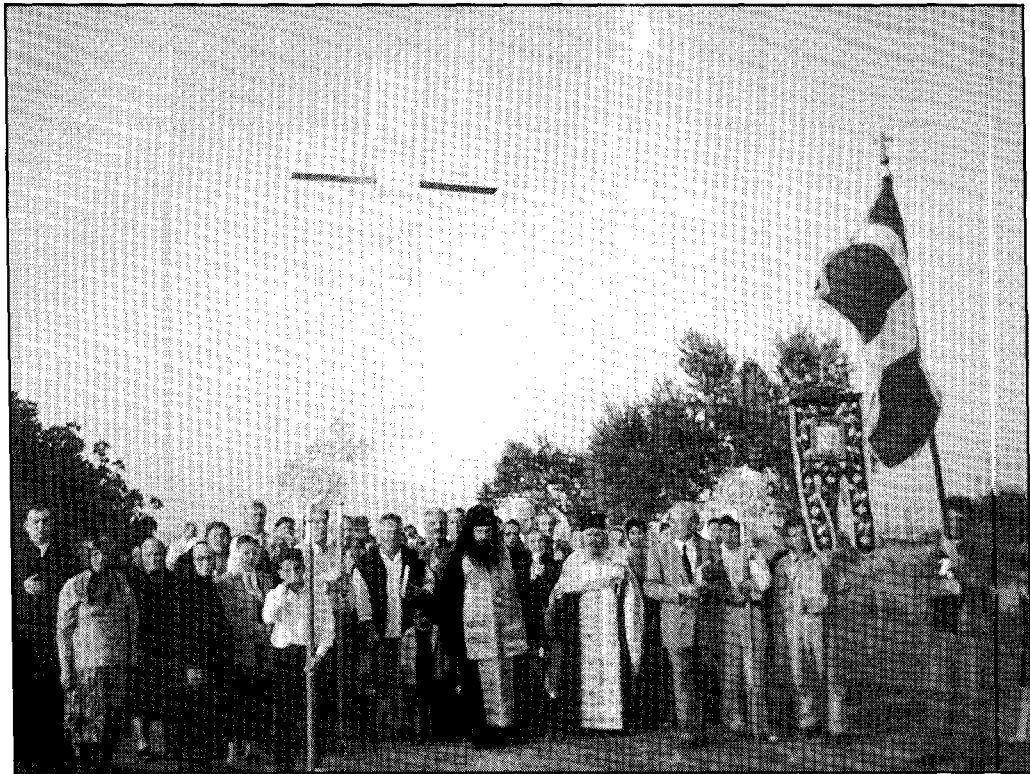
Τὴν 22α, ἑορτὴ τῆς Παναγίας Προουσιωτίσης, προέστη Ἱερᾶς Ἀγρυπνίας στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱ. Ναὸ Ἀγ. Αἰκατερίνης.

Τὴν 24ῃ Αὐγούστου, ἑορτὴ τοῦ ἁγ. Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, προέστη τῆς πανηγύρεως τοῦ ὁμωνύμου Παρεκκλησίου Ἀρτέμιδος Ἀττικῆς.

24.8.2003: Πανήγυρις Ἱ. Ν. Ἀγίου Κοσμᾶ Ἀρτέμιδος (Λούτσα) Ἀττικῆς, ὅπου ἱερούργησε ὁ π. Θωμᾶς καὶ ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβ/τος Κήρυκος.

Τὴν 14ῃ Σεπτεμβρίου, ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως τῆς Τιμίου Σταυροῦ, προέστη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῶν Χαιρετισμῶν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱ. Ναὸ Ἀγ. Αἰκατερίνης, συμπαραστατούμενος ἀπὸ τὸν Πρωθιερέα π. Θωμᾶ Κοντογιάννη καὶ τὸν Ἱερέα π. Ἀνδρέα Σίντινιεβ. Στὴν συνέχεια συμμετεῖχε κατανυκτικῆς τελετῆς κατὰ τὴν ὁποία μίλησε ἐπίκαιρα ὁ κ. Ἀντ. Μάρκου.

Στιγμιότυπα από την έσπερινήν εκδήλωσιν της Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τό Μητροπολιτικόν Ἱδρυμα Ἁγίας Αἰκατερίνης. Ἄνω: Οἱ προσκυνηταί κάτωθεν τοῦ μεγάλου Σταυροῦ, ὅπου ἐφάλησαν οἱ χαιρετισμοί τοῦ Τ. Σταυροῦ. Κάτω: Ἐξῶδι τοῦ Ἱ. Ν. Ἁγίας Αἰκατερίνης.

Τήν 17η, **έορτή τῶν ἁγ. Σοφίας, Πίστεως, Ἐλπίδος καί Ἀγάπης**, ἱερούργησε στόν Ἱ. Ν. Ἀγ. Δημητρίου Ἀχαρνῶν, λόγῳ τῆς πανηγύρεως τοῦ ὁμωνύμου Παρεκκλησίου.

Τήν 26η **Ὀκτωβρίου, έορτή τοῦ Ἀγ. Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου**, ἱερούργησε στόν πανηγυρίζοντα ὁμώνυμο Ἱ. Ναό Ἀχαρνῶν καί προέστη τῆς λιτανεύσεως τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας, συμπαραστατούμενος ἀπό τόν Πρωθιερέα π. Θωμᾶ Κοντογιάννη καί τόν Ἱερέα π. Ἀνδρέα Σίντινιεβ. Τόν θεῖο λόγο ἐκήρυξε ὁ Θεολόγος κ. Ἐλ. Γκουτζίδης.

Στιγμιότυπο ἀπό τήν πανήγυριν τοῦ Ἱ. Ν. Ἀγίου Δημητρίου Ἀχαρνῶν.

Ὅλες τίς Κυριακές καί μεγάλες έορτές τῆς περιόδου, ἱερούργησε στόν Ἱ. Ν. Ἀγ. Δημητρίου Ἀχαρνῶν.

Νυκτερινές Ἀκολουθίες Μητροπ. Ναοῦ Ἀγ. Αἰκατερίνης

Μέ πρωτοβουλία τοῦ Σεβ. Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Κηρύκου, **κάθε βράδυ Τετάρτης πρὸς Πέμπτη**, τελεῖται στόν Ἱ. Μητροπολιτικό Ναό Ἀγ. Αἰκατερίνης νυκτερινή λατρευτική ἐκδήλωσις, «μικρή Ἀγρυπνία», ἡ ὁποία περιλαμβάνει τόν Ἑσπερινό, τόν Ὅρθρο καί τήν Θεία Λειτουργία, μέ σύντομο λειτουργικό κήρυγμα. Ἡ Ἀκολουθία ἀρχίζει τήν 10η βραδυνή καί τελειώνει περίπου τήν 1.30 πρωινή. Ἱεουργεῖ ὁ Σεβ. Μεσογαίας κ. Κήρυκος, ἐνῶ τόν θεῖο λόγο κηρύττει ὁ κ. Ἀντώνιος Μάρκου. Μέχρι τῆς κυκλοφορίας τοῦ παρόντος ἔχουν τελεσθεῖ μικρές Ἀγρυπνίες:

Τήν 2/10 (ἁγ. Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου). ● Τήν 10/10 (ἁγ. Εὐλαμπίου καί Εὐλαμπίας). ● Τήν 17/10 (ἁγ. Ἀνδρέου τοῦ ἐν Κρίσει). ● Τήν 24/10 (ἁγ. Σεβαστιανῆς). ● Τήν 31/10 (ἁγ. Ἀποστόλων Στάχυος, Ἀπελλοῦ καί Ἀριστοβούλου). ● Τήν 7/11 (ἁγ. 33 Μαρτύρων Μελιτηνῆς) καί Τήν 14/11 (ἁγ. Ἀποστόλου Φιλίππου).

Καλοῦνται οἱ εὐλαβεῖς Χριστιανοί νά πλαισιώσουν τίς κατανυκτικές αὐτές λατρευτικές Συναξεῖς οἱ ὁποῖες ὠφελοῦν πολλαπλῶς τούς συμμετέχοντες.

Στιγμιότυπα από τό προσκύνημα τῶν ἐνοριτῶν τῶν Ἱ. Ναῶν Ἁγίου Δημητρίου καί Παναγίας Σουμελά Ἀχαρνῶν τήν 15ην Αὐγούστου εἰς Παναγίαν Σουμελά Βερμίου. Ὑψο: Διακρίνονται ὁ Σεβ. Βερροΐας κ. Ταράσιος, ὁ Σεβ. Κήρυκος πού συνώδευε τοὺς προσκυνητάς καί ὁ ἱερεὺς π. Συμεών. Κάτω: Ἀπὸ τήν ἐπίσκεψιν εἰς τήν Ἱεράν Μανὴν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὅπου ἔγινε καί συνεργασία τοῦ Σεβ. Μεσογαΐας Κηρύκου μετὰ τοῦ Σεβ. Λαρίσης Παναρέτου.

«ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΙΝΟΥ»
Επισκοπεῖον - Ἑσυχαστήριον
Ἀγίας Αἰκατερίνης
Στρογγύλη, 194 00
Κορωπί Ἀττικῆς

PORT
PAYÉ
HELLAS

26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2003:
ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΜΩΝΥΜΟΝ ΙΕΡΟΝ ΝΑΟΝ ΑΧΑΡΝΩΝ

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΟΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΙΤΑΝΕΥΣΙΝ ΤΗΣ ἙΡΑΣ ΕΞΕΚΟΝΟΣ
ΤΗΝ ΔΩΣΙΑΝ ΜΕ ΒΑΘΕΙΑΝ ΕΥΛΑΙΣΙΩΣΑΝ ΠΛΗΘΗ ΠΙΣΤΩΝ ΚΑΘΕ ΗΛΙΚΙΑΣ.